

5151 - K

9

מדינת ישראל

משרדיה המונשלה

卷之三

جغرافیا

ללאו - מילוט נטול ברכ

מג'ן ומדת



שם תיקן א. טמיר - י. בן-אהרון - תכנית ממשלה
האחדות הלאומית

מזהה פיזי

5151/8-N

רנו 33 g פרייז נזירה

כתרות : 2-7-5-12-3-3

נאריך הדפסה 17/09/2020

۷

מתקדם

כט

קווי היסוד של חכנית הממשלה

במרכז פעלמה של ממשלה האזרות האלאומית המתיצבת לפני הכנסת

ו-אחת-עשרה יעדתו המשטרת והברחות:

א. (א) הכרת אזרות הגורל ושורפות המאבק לקיומו של העם

היהודי במלודת ובמחוזות הגולה;

(ב) הומדאה ביצירתהאנאים החברתיים, הכלכליים והרוחניים

להגשות ייעודו ומרכזו של מדינת ישראל ~ קיבוץ

גלויזות העם היהודי במלודתו;

(ג) החשת העליה מכל הארץ, עידוד העליה מארצות הרווחה,

ومערכה מוחמדת בנאמץ להציג יהודים כרופאים, להביאם

לחף מטבחית ולמש אן זכות לשלוח ארצה.

ב. יעדיו: המדריכים המרכזיות של הממשלה בתקופת זאת הם:

הטשן חיליק ושלוט נאדור והרחבתו, כיסוס השלום עם מצרים

ויציאם צהיל מלכונן תוך הבטחות שלום יישובי הצפון.

ג. (א) הממשלה תעשה למען טיפוח יחס ידידות וקשרי-גומלי

בין ישראל לבין כל מדינה שורחת שלום;

(ב) הממשלה תושיף לשקד על העמיה יחס הידידות וההבנה

השוררים בין ארץ-הברית לישראל;

(ג) הממשלה תעזה לחידוש היוצרים הדיפלומטים עם

ברית-המועצות ועם מדינות כאסיה, באפריקה,

ובאמריקה-הטליבית שנתקו יחסיהן עם מדינת ישראל.

ה. מוגינויו החוץ והבטחן של ישראל תהיה מכובנת להבטיח

עצמאוותה של מדינה, מיזוק בטונה וכינון שלוט עם כל

שכנותיה.

5. הממשלה חשוך על הגברת עוצמתו של צה"ל, כוח הרשות
ורכושר עמידתו מול כל איום צבאי, ו槐פעל בחקיפות נגד
הטרור מכל מקור שהוא.

6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אחת בריבונות
ישראל שאינה נחננת לחלוקת; לכל בני הדות תימשך
וחוכמתה, תמיד גישה חופשית אל המקומות המקודשים להט
וחופש הפולחן.

7. הממשלה מוטipa' להעמיד את שאיפת השלום בראש דאגתה ולא חטאורה
כל מאמץ לקוטם את השלום.

8. הממשלה תפעל לקידומם ולהיזוקם של היחסים ההדרתיים עם
מצרים על-פי חוזה-השלום.

הממשלה תקרה למצרים למלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל
ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החוזה
ומכוונות הצדדים החתוםין עליו, לרבות חידוש מלא של הייצוג
והקשרים הדיפלומטיים בין שתי המדינות.

9. הממשלה תפעל להמשך חיליך שלום על-פי המטרות שלום
במצרים-המיכון שהוסכם עלייה בקמף-דייוויד ולהידוש
המשמעותי לכינון האוטונומיה המלאה לתושבים הערבים
bihude, בשומרון ובחל-עדת.

10. ישראל תקרה לירדן לפתח במשמעותו שלום כדי להביב
לפתיחת דף חדש באזורה, למען פריחתו ושיגשוגו.
ממשלה ישראל תדרן בהצעות שירדן חעלת במשמעותו.
//ערביי

11. ערבי יהודה, שומרון ווחבל-עזה ישחפו בקכיעת עתידם
כאמור בהסכם קמף-רייגויד.

12. ישראל תងادر להקמת מדינה פלשתינאית נוספת בחבל-עזה ובשטוח
שכין ישראל לירדן.

13. ישראל לא תישא ולא תחן עם אש"ף.

14. במשך תקופה כהונתה של ממשלה האזרות לא יחול שינוי
בריבונותם ביudeה, בשומרון ובחבל-עזה, אלא בהטכנת
המערך והליך.

15. (א) יובטח קיומם ופיתוחם של היישובים שהוקמו
על-ידי ממשלה ישראל ועל ייקני פיתוחם יוחולט במשלה;

(ב) 6 ~ 5 יישובים יוקמו תוך שנה. קכיעת
חשיבותם חייטה בהטכמה הדרית תוך שבוע מעת
הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע החלטות של ממשלה קורדות על הקמת יישובים
شرطם הוקמו ושמורותיהם יפורטו בראשימה שחוצרף
תוך שבוע מעת הקמת הממשלה; יהיה בסניים
של אחר-כך, במועדים שתקבע ממשלה האזרות הלאומית
במילאייה;

(ד) הקמת יישובים חדשים תהיה טעונה אישור רוב שריה
הממשלה.

.//הממשלה

ו. הממשלה תעשה כל אשר דרוש להבטיח את שלום הגליל.
יקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו הרצאת צה"ל מלבנון, תוך פרק זמן קצר שיגדר עליידי הממשלה.

17. המדיניות הכלכלית-חברתית תהיה:

- (א) להקטנת חלופה הכלכלית של המדינה עליידי הפחתת הגרעון במאזן החשלומים, גידול הייצור וצמצום הייבוא;
- (ב) ליציבות המשק עליידי בלימת האינפלציה;
- (ג) לחידוש עצמאות המשק תוך קיום תעסוקה מלאה;
- (ד) לשינויי מבנה המשק עליידי הגדלתם של ענפי הייצור והייצוא ובבסיסם והקטנת חלקם של השירותים הציבוריים והמיןאליטים;
- (ה) לעידודם של אזרחי ההתיישבות ברכבי הארץ וערי הפיתוח ולהרחבתם, לחלוקת צורקם של הנט בינו חלקי הציבור ולקיים חוק של מערכות החינוך, ובריאות והדריך.

18. לשם השגת יעדים אלה תהיה פעולה הממשלה:-

- (א) להקטנת הוצאה והצריכה הציבוריות-האזורית וocablonim - ולבליית הצריכה הפרטית;
- (ב) להשגת הסכם כלכלי-חברתי עם ההסתדרות, המעסיקים ואחר גורמי המשק;
- (ג) לעידוד החיכון הלאומי לצורתו, באמצעות תיזוק האמן בו וקיים התיאביבות הממשלה, בהתאם לחוק שנתקבל בכנסת בנוסח זה; ./קיומו

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון תוך הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לשם עידור התפוקה, לחזקתו תגבית וחלוקת צורכת של גטל המיסים;

(ו) למלחמות במטרי היסוד שיבתחו אספקה סדירה ויישמו כמ彻יר להכרותן החקלאות תוך חמירה לשיעור קבוע של חמיכות והחיר לצרכו;

הציג זה אב' ציבורות שיטחו נס עבד אב' מינימום הצמוד לשכר הממוצע במשק;

(ז) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדים.

19. הממשלה פעיל:

(א) לייעול ולהרחבה חטיבת השירותים הטכנולוגיים לפיתוח החקלאות, לריבוי ההשכעות ולהקמת מפעלים תעשייתי-معد;

(ב) לביטוס החקלאות ולהרחבת ייצואה;

(ג) לעידור התעשייה הנכנתת ותיירות הפנים;

(ד) לקיום מדיניות שכון והכוונה לקליטת עולים חדשים, לריוורם של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ה) לבניית דירות להשכלה ברמי-שכרות סבירים, במיוחד לזוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכבות.

20. הממשלה פעיל למגיעה ירידת ולהזרמת למלות של האזרחים שעוזרו.

/.הממשלה

21. הממשלה חפעל להמשך פיתוחו של המיגזר הערבי והדרוזי, ולהשלמת חכניות-מיוחאר ביישובים הערביים והדרוזיים כדי לאפשר בעחיו בניה לפי חכניות-יום מיאר.

22. ייעשו מאמצים מיוחדים לקליטת המשכילים מבין בני הייעוטים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקדם את שיתופם באחריות, מלכתיות וציבורית.

23. הממשלה חבדוק אם נושא ההקדשים המוסלמיים.

24. יישמו עקרון ובעלות הלאומית על הקרקע. חוק רוח-שרים לדון על מקירים חריגים.

25. החלטה על מכירת נכסים עיקריים שבבעלות המדינה החבל על-ירוי הממשלה.

26. המדיניות הכלכלית והחברתית תושתת על חכנית כוללת שוכב לדייה הכנת והציבור, ותופעל במתחם ובעקיבות להשגת יעדייה.

27. (א) הממשלה ממשיק לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל המושבים ללא הכרך דח, גזע, מגום, מין או עדה;

(ב) הממשלה חיזום קייקת חוק נגר הסחה גזענית, בגין להוראות החוק הקיימות בעניין זה.

28. הממשלה חבודוק אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון ומקומי; חיבchan חלוקה ותפקידים וחשיבותם בין השלטון המרכזי ומקומי; ייקבעו סדרי מימוש וייבחנו מקורות-הטimentary שיבטיו פועלם קיינה של השלטון המקומי.

/.הממשלה

- (א) הממשלת חפעל לעקירתו הפשע והגלוות ולהחרמת ההכרה בעליונותם שלטונו חוק;

- ב) יוגבר כוורתה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל גילויה.

30. אחדות העם וחיי חברה מתקנים מחיברים טיפוח סובלנות הדricht
וחופש מצפון ועדת. הממשלה חמנע כל כפיה דתית
ואנטי-זרתית מיידה צד שהוא; חבטית צרכי הדרת הציבוריים
באמצעות המדינה; תקיות חופש דת ומצפון לכל העדות
הלא-יהודים וספק על חשבון המדינה או לצרכיהן הדברים,
וחכתי חינוך דתי לכל הילויים שהוריהם רוצים בכך.

13. יישמר הסטטוס-קוו במדינה בענין רוח.

32. החיבור יושת על ערכי הבצח של עם ישראל.

5. הממשלה תקיים או כל התחריבויות וביבלאומיות של מדינת ישראל.

٢١٥٣٧٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



الرئيس

The President

April 20, 1982.

Dear Prime Minister Begin,

Thank you for your letter of April 19 which I read with great interest. As I told you in my letters dated March 21 and April 16 and the oral messages I conveyed to you through Minister Sharon, the Arab Republic of Egypt is determined to fulfill all its obligation under the Camp David accords and the Peace Treaty in good faith. Likewise, we expect Israel to do the same. This is the only course that is compatible with our interest, and in fact, with the interest of all peoples of the Middle East. When I repeated several times since I assumed office that peace to us is a strategic goal and not a tactical maneuver, I wanted to deepen the commitment of both peoples to the ideal of peace. You would also recall that I made it a point to state that the completion of final withdrawal from Sinai will cement the relations of peace and open new avenues for cooperation and interaction. This being our record, it is abundantly clear that we intend to keep our word and honor our commitment. It is inconceivable that we violate our undertakings for we believe that such a conduct could not generate any benefit to either party. Since we took the first step on the road to peace, we pledged ourselves to work for a comprehensive and durable peace. A fragile or shaky arrangement would undermine our purpose and set back our efforts.

In the "Framework For Peace in The Middle East", we made a commitment to enter into "negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects". In order to ensure a peaceful and orderly transfer of

.../...



The President

الرئيس

- 2 -

authority, while taking into account the security concerns of all the parties, it was agreed that there would be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. A self-governing authority would be freely elected by the inhabitants of the West Bank and Gaza to provide them with full autonomy. The self-governing authority would replace the military government and its civilian administration which are to be withdrawn. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining forces into specified security locations. The final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues would be negotiated, with the participation of representatives of the inhabitants, not later than the third year after the beginning of the transitional period.

On March 26, 1979 as we signed the historic Peace Treaty, we signed a letter containing a commitment to negotiate continuously and in good faith to conclude these negotiations at the earliest possible date. The purpose of these negotiations was stated as follows: "to agree, prior to the elections, on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities and other related issues". We intend to continue negotiating with you, with the help of the United States as our full partner, until we reach agreement. It is vital that we set in motion the process of solving the Palestinian question, because we are determined to reach a just, comprehensive and durable settlement of the Middle East conflict in accordance with the provisions of the Camp David Framework which remains the only binding document between our two countries.

.../...



The President

الرئيس

- 3 -

This is our policy today and it will remain unchanged in the future. We are most willing to accelerate the pace of progress in these negotiations in order to advance the cause of comprehensive peace and widen the scope of the negotiations. We want to attract other parties to the conflict to the table of negotiations. This is the best guarantee for regional security and stability.

Dear Mr. Prime Minister,

I am certain that you realize the importance of solving the problem of the location of the boundary line near Taba as soon as possible. As I told you before, I want to eliminate any possible source of friction in the future. I want us to cooperate together in order to give our pioneering step all the necessary elements for durability and continuous growth. I can not emphasize to you adequately the need to avoid any controversy in the months and years to come. Therefore, it is crucial that we agree on a formula for settling this disagreement through arbitration by a certain date. The last development we want to see is a prolonged and protracted conflict over a point that has a symbolic significance to our people. Fixing a date for settling the matter will not hurt the legitimate interest of either Party. It is a technical point that does not require much investigation and litigation. To repeat my favorite line: Let us concentrate on the future with hope and optimism. I count on your wisdom and good judgment.

With best wishes,

Yours Sincerely

Mohammed Hosny Mubarak

10' SNOW P/S

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

2.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובניאדרם, והגנה הדרית על אורהים באמצעות הילכי משפט הוגנים.

נסיגת בינויים

בין שלושה עד תשעה חורשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסגו כל הכוחות הישראליים מורה מהקו הנמשך מנוקה שממורח לאל-עיריש אל ראס-מווחמד. על המיקום המדויק של קו זה יוחלט בהסכם הדרית.

מושכם אנואר אל-סאדאת,
מושכם אנואר אל-סאדאת,

בשם ממשלה הרפובליקת הערבית של מצרים:

נשיא הרפובליקה הערבית של
 מצרים

בשם ממשלה ישראל:

מנחם בגין,
ראש ממשלה וישראל

ועד לחתימה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה



מסגרת לברית חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל

כדי להשיג שלום ביניהן, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לבנות, תוך שלושה חודשים מתחילה מסגרת זו, חוזה שלום ביןיהם.

מוסכם כי:
האתר בו יתנהל המשאיומtan יהיה תחת דגל האומות המאוחדרות, במקום או במקומות עליהם יוסכם באורח הדרי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו בפתרון זה של הסכום בין ישראל ובין מצרים, אלא תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפעול בין שנתיים לאחר שייחתם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכם הדרית.

העדדים הסכימו על העניינים דלקמן:
(א) החלטתה המלאה של ריבונות מצרים עד לנבול הבין-לאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגת של כוחות מזוינים ישראלים מסיני;

(ג) השימוש בשדרות התעופה שהותירה הישראלים ליד אל-עיריש, איתם, עצוון ואופירה, למטרות אוירוחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אمنה קונסטנטינופול מס' 1880 החלה על כל האומות; מייצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתיבי מים בין לאומיים, שייהיו פתוחים לכל האומות לחופש שיט וטישה, בלתי מופרע וכבלתי ניתן להטליה;
(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, לוד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים במפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מדברייה אחת (ממכנת או רגלייה) של כוחות מזוינים מצרים תוצב בתוך איזור הנמצא כ-5 קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ותעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדרות ומשטרת אוירוחית, המצוידת בנשק קל לbijouter תפוקידי משטרת רגילים, יוצבו בתוך איזור הנמצא מערבה מן הנבול הבין-לאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לנמל הבין-לאומי יהיו כוחות ישראליים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדרויי חיל רגלים, ומשקפי האומות המאוחדרות.

ה. יחידות משמר הגבול, שלא יعلו על שלושה גדרות, יתווסף למשטרת האורות בשמירה הסדר באיזור שלא כולל לעיל.

התיחסים המדויק של האורות דלעיל יהיה בפי שיווהלט עליו במהלך המשאיומtan לשולם.

יכול שיתקיים תחנות להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם. כוחות האומות המאוחדרות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-5 ק"מ מהויס-התקיכון והגבול הבין-לאומי, ו(ב) באיזור שארכס-א-שייר, כדי להבטיח חופש מעבר דרך מייצרי טיראן; ובוחות אלה אם כן אישרה מועצת-הבטחן של האומות המאוחדרות פינוי כבומר-בחכעה מה אחר של חמש החברות הקבועות.

לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הבניינים, יוכנו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפלומטיים. ייחסי בבליה ותרבות, שימוט קצת לרשות

כל חלקייהן. מטרתם היא להציג שלום ויחסים שכנות טובים. הם מכירים כי כדי שהשלום יתמודד, עלינו להקיף את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכוסר. לפיקרם המשיכים כי מסגרת זו, לפי המתחאים, מכוונת מטרתם להווות בסיס לשולם לא ורק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרת זו לנגד ענייהם הם הסכימו לפעול כאמור לכאן:

א. יהודה, שומרון וחבר עזה
ב. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערבי ארץ-ישראל צריכים להשתתף במשא ומתן על פתרון בעית ערבי ארץ-ישראל על כל היבטיה. כדי להציג מטרת זו ציריך שתינתן משאיומתן בדבר יהודה, שומרון וחבר עזה בשלושה שלבים:

(א) מצרים וישראל מסכימים, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרך שלום של הסמכות, ובהתחשב בערכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לבני יהודה, שומרון וחבר עזה ולהקופה שאינה עולה על חמיש שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים. יסנוו, על פי הסדרים אלה, המשל העברי היישריאלי ומיניהם האורייני, לכשתחבר בחירות חופשיות על ידי תושבי השטחים הללו רשות של מיניהם כדי להחליף את המשל העברי הקיים. כדי לשאותולחת על פרטיו הסדר המעביר תזמון ממשלת ירדן להצראף למשא ומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים הראשונים אלה ישריכים להתחשב בכיוותן הביקורן המוגנה העצמי של תושבי השטחים האלה והן בערכיו הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדרכם.

(ב) מצרים, ישראל וירדן יסבירו על הדרכם לינונה של רשות המוגנה הנכרצה ביהודה, שומרון וחבר עזה. משלוחות מצרים וירדן יובילו לכלול ערביים ארץ-ישראלים מיהודה, שומרון וחבר עזה או ערביים ארץ-ישראלים אחרים, כפי שיוכנסם עליהם באורח הדרי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי, שיופעל ביהודה, שומרון, וחבר עזה. תהא נסיגה (withdrawal) (א) של כוחות מוגנים ישראליים ותהייה פרישה חדשה של הכוחות הירושאלאים ישארדו לאזרוי בטחון שיפורטו. ההסכם יוכל גם להסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר העצורי. יוקם בו מטה מטה מקומי חוק אשר יחול לכל אורהיהם ורדניהם. נסוף לכך, כוחות ישראליים וירדניים ישתתפו בסורים משותפים ובאויש עדיפות פוקה, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

(ג) כאשר תיכון ותינגן רשות המינהל העצמי (מעוצה מינימלית) ביהודה, שומרון וחבר עזה תחול תקופת המעבר של חמיש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יותר מ日后 מיום השנה הששית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משאיומתן כדי לקבוע את המועד הסופי של יהודה, שומרון וחבר עזה ואת היחס ביניהם ובין שכיניהם. וכך לכורות חווה שלום בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לטיסומה של תקופת המעבר. משאיומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון, וחבר עזה. יוכנסו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו. הוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המועד הסופי של יהודה, שומרון וחבר עזה, ועל היחס ביןיהם ובין שכיניהם, והוועדה השנייה, המורכبة מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, בשאל האחידונים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה. נסוף לכך, בהתאם לתנאי חוויהם שלם, יכולם הצדדים, על בסיס של הדרישות, להסכים על הסדרי בטחון מוגזרים בגין אזורים מפוזרים, אזורים של הגבולות על כל נשך, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחות של כוחות בינלאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע, בין שאר עניינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיים של הסדרי הבטחון. הפתiran שיביע מן הנשייאומtan חייב להכיר גם בזכותו החוקות של ערבי ארץ-ישראל וביצריהם הצודקים.

בדרכו וו ישתחפו ערבי ארץ-ישראל בקביעת עדיתם הם באמצעותו:
(1) המשאיומתן בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבר עזה, כדי להסכים על המועד הסופי של יהודה, שומרון וחבר עזה ועל נושאים תלולים ועומדים אחרים. עד לטיסומה של תקופת המעבר.

מסגרת לשולם במזרח התיכון שהוסכם עליה במחנה דוד

מוחמד אנואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם גימי קרטר, נשיא ארצות הברית של ארצות הברית, במחנה דוד, מן ה-15 בספטמבר עד 20 בספטמבר 1978, והסכימו על המסגר דלקמן לשולם במזרח התיכון. הם מזמינים צדדים אחרים לשום הערבי-ישראלי להצראף אליה.

הקרה

החתירה לשולם במזרח התיכון חייבה להיות מונחת על ידי האמור לכאן:
* הבסיס המוסכם להסוך בדרכו של הסוכן בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל הארץ.

* לאחר ארבע מלחמות במשך 35 שנה, וחסר מאמץ אנוש נמרצים, המזרח-התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לירדן של שלוש דתות גדורות, עדין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון ערגים לשום, אך שניתן יהא להסביר את משאבי האיזור הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקו שלם וכרי שיאורו וזה יכול להיות דוגמא לדרכי וஸותם פעולה בין אומות.

* היום ההיסטורי של הנשיא סאדאת ביבורו בירושלים, ובكلת הפנים שערכו לו הכנסת, המושלעה ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, העוצות שלום שהעלו שני המהיגים, וכן קבלת הפנים החמה שבח קידמו עמי שתי הארץ את יעדוי השילוחיות הללו. יצרו הומנות חסורת תקרים לשום שאין להחמיר את נרצתן מדור זה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.

* הוראות מגילת האווחות המאווחות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והגיטוימיות הבינלאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.

* כדי להציג מערכת של ייחסים שלם, ברוח סעיף 2 של מגילת האווחות המאווחות, דריש משאיומן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוגנה לשאת ולתת עמה על שלום ובטחון, לשם ביצועם של כל ההוראות והעקרונות שבחחלהות 242 ו-338.

* השלים כיבור ריבונתה, שלמותה הטריטוריאלית ועכמאותה המדינית של כל מדינה באיזור ואצת זכותה לחזות בשום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשיות מאויומים או ממיעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקרה מטרת מטרת ועשוייה להציג תנועה לקרה מחדש עין חדש של התפישות במזרח-התיכון, סיופין עליידי שיתוף-פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמרות יציבות ובכחטחת בטחון.

* הבטחן מוגבר על ידי מערכת של ייחסים שלם ועל ידי שיתוף-פעולה בין אומות הנהנות מיחסים נורמליים. נסוף לכך, בהתאם לתנאי חוויהם שלם, יכולם הצדדים, על בסיס של הדרישות, להסכים על הסדרי בטחון מוגזרים בגין אזורים מפוזרים, אזורים של הגבולות על כל נשך, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחות של כוחות בינלאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועילים.

מסגרת

בבאים את הגורמים הללו, נחושים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מكيف ובrikoma במווחה-התיכון על ידי חתימתם של חוזי שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על

הוראותיהם יוכדרו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות בסוגרת זו.

מוחמד אנוואר אל-סאדאת
נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

מנחם בגין
ראש ממשלה ישראלי

עד לחתימתה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה

**נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242
מי-22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושבה ה-1382.**

מועצה הבטחון.

בhbיבעה את דאגתה המתמדת למצוות החמור במורה-התיכון, בהטעימה כי אין להסכים לרכישת שטח עליידי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צורק ובר-קיימה שבו כל מדינה באיזור תחול לחירות בבטחון. בהוסיפה להטיעים כי כל המדינות החברות, בקבילן את מגילת האומות המאוחדרות, נטלו על עצמן התחייבות לפעול בהתאם לשעיף 2 של המגילה,

1. מאשרת כי מומש של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צורק ובר-קיימה במורה-התיכון, שעליו לכלול את החלום של שני העקרונות דלקמן:

- (1) נסיגה של בוחות מוויינס ישראלים משטחים שנכbsבו בסכום האחרון;
- (2) שימת קץ לכל טענות ללחמה או מצבי ללחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המרדרנית של כל מדינה באיזור, וחוכחה לחירות בשלום, בתוך גבולות בטוחים ומוכרים. חופשיות מאויינים או ממעשים של שימוש בכך;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך:

- (א) לעירוב לחופש השיט דרך נחיבי מים בזילואומיים באיזור;
- (ב) להציג ישות צורק של בית הפליטים;
- (ג) לעירוב לאירגוניה בשטחה של כל מדינה באיזור ולעצמאותה המרדרנית עליידי אמצעים הכוללים כינום של אזורים מפוזרים;

3. מבקשת מעצמה המוכר הכללי למונת נציג מיוחד אשר יצא למורה-התיכון, לכונן ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקדם הסכם ולסייע למאיצים להשיג הסדר מוסכם בדרך שלום בהתאם להוראותיהם וሉיקרנטותם של החלטה זו;

4. מבקשת מעצמה המוכר הכללי לדוח למועצה הבטחון על ההתקדמות שבמאיצי הנציג המיותר בכל החקדים האפשרי.

(2) הגשת הסכמתם להצעה על ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחברה-עוות.

(3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחברה-עוות להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתישב עם הוראות ההסכם אשר להם.

(4) השתתפותם, כאמור לעיל, בעבודת השוואת נזונות בדבר חוויה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. ינקטו כל העדרים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחון של ישראל ושכנותיה במשך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תוכנן רשות המינהל העצמי כוח ממשלה מקומי חזק. הוא ירכיב מושביה יהודה, שומרון וחברה-עוות. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראלים, ירדנים ומצרים שיתמנו לבכ.

3. במשך תקופת המעבר יהוו נציגיהם של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדת מתמודת. כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להבנטם של בני-אדם שעובדו את יהודה, שומרון וחברה-עוות ב-1967, יחד עם אמצעים כדי למנוע אנדרטומסה ואיסדר. ועדת זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי עניין מסוון.

4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נחלים מוסכמים לשם ביצוע מהירות, צורך וקבעו של הפתرون לבניית הפליטים.

ב. מצרים – ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להזק לאוֹם או לשימוש בכוח כדי לישב חילוקי-ידעות. כל חילוקי-ידעות יושבו באמצעותם. בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדרות.

2. כדי להציג שלום ביניהם, מסכימים הצדדים לשאת ולחת בתום לב, במטרה לחותם תוך שלושה חורשים מחזות מוגרת זו, על חוות שלום ביןיהם; והם מזמינים את הצדדים האחרים לסכוסר לפתחם בעת ובונה אחת במשאי-ומתן, ולהחותם על חוות שלום דוממים. במטרה להציג שלום כולל באיזור. המסקגרת לחתיימת חוות שלום בין מצרים ובין ישראל תנחה את המשאי-ומתן שלום ביניהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החוויה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מתחיירות כי העקרונות וההוראות המתוארים להלן צריכים שייחלו על חוות השלום בין ישראל ובין כל אחת משבונותה – מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.

2. החותומים יכוננו מערבות יחסים שהן נורמליות לגבי מדיניות השירותים בשלום האחת עם וולחה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדרות. הצדדים שיש לנוTEM לעניין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה

(ב) ביטול חרם כללני

(ג) מתן ערכות לפרק כי בתחום שיפוטם יהנו אורחיהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של היליך משפט הוגנים.

3. החותומים צריכים לברוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוות שלום סופיים, כדי לתרום לאוֹרת השלים. שיתוף הפעולה והידידות, שהיא מטרתם המשותפת.

4. ניתן להקים ועדות-תביעות, לשם יישוב הדרי של כל תביעות כספיות.

5. ארצות-הברית תוויתן להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופן ביצועם של ההסכמים ויעורו של לח הזמנים להוציאה לפועל של התchieויות הצדדים.

6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדרות תתקבש לחתוך בחווי השלים ולהבטיח כי לא יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוות השלים, ולהבטיח כי

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-ישראלית, ראש ממשלה ישראלי ונשיא מצרים

מכتب ראש ממשלה ישראלי מנהם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978.

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך כי במשרך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אגיש העזה לפני בית המשפט של ישראל (הכנסת) להחלטת בשאלת רלטמן:

אם יוסכם במשרך המשא ומתן לכירחון שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים החלקיים ועומדים, האם הנך بعد הוצאתם של המתישבים הישראלים משטח סיני הצפוני והדרומיים, או שאתה בער השארותם של המתישבים הנזברים בשטחים אלה.

העצבעה, אדוני הנשיא, על שאלה זו חואחשית לחלוון מן המשמעת המפלגתית הפרלמנטרית הרגילה. אך ש愧 על פי שהקואליציה נתמכת עתה על ידי 50 מ-52, כל חבר הכנסת. כפי שאני מאמין, הן מספסלי הממשלה והן מספסלי האופוזיציה, יוכל להעציב בהתאם למצפונו.

בכנות,

מנחם בגין

מכتب העברה של נשיא ארצות-ישראלית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מעביר בזאת העתק מכתב אליו מאת ראש הממשלה בגין. המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי סיני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לך, אני מבין מכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתישבים הישראלים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוואתו אל הפעול של חוות השלום היא דרישת מוקדמת לכל משא ומתן בדבר חוות שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת ראש ממשלה ישראלי מנהם בגין

מכتب נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-ישראלית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר למסגרת להסדר בסיני, העומדת להחתם היום, היהתי רוצה לשוב ולאשר את עמדתך של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי היישובים:

נוסף החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 338.

אומץ על ידי מועצת הבטחון במושבה הי-7470, ביום 21 ו-22 באוקטובר 1973.

מועצה הבטחון.

1. קוראת לכל הצדדים להחימה הקימת לחודל מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא יותר מאשר שעوت לאחר רגע אימוצה של ההחלטה זו, בעמדות שאוthon הם הופסים עתה:

2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחיל מיד לאחר הפסקת האש בכיצוע החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חלקיה:

3. מחייבת כי מיד ובעת ובעונה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים彼此, בהתאם נאותה, שמטרתו לבנות שלום צורק ובר-קיימא במזרח התיכון.



מספר שווה של חברים ערבים וישראלים. יכולה לפתח על ביצוען של פעילויות אלה. בדריך זה תהה העיר בלחין מחלוקת.

בכנות,
מוחמד אנוואר אל סאדאת

מכتب ראש ממשלה ישראלי מנחם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאמור:

"המשפט, השיפוט והמיןאל של המרינה יהולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו..." על יסוד חוק זה נתנה ממשלה ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת, שאינה ניתנת לחולקה, בירת מדינת ישראל.

בכנות,
מנחם בגין

מכتب נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנוואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין, ליריעתו.

עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשארה כפי שהצהירו עלי השגריר גולדברג בעצרת הכללית של האומות המאוחדרות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, בטענה הבהירן של האומות המאוחדרות, ביום 1 ביולי 1969.

בכנות,
ג'ימי קרטר

מכتب נשיא מצרים אנוואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התchieבות מצרים לנחל מ Orient על יהודה ושומרון גם ללא העטרות ירדן למשא וממן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשлом במורה החינוך" אני פונה אליך במכتب זה, כדי להודיע על עמדת הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של ההסדר הכלול.

כדי להבטיח את ביצוען של הוראות הקשורות בגדה המערבית ובעה, וכך להגן על הכוונות הלגיטימיות של העם הפלשינאי, התא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התקיף העברי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התיעזויות עם ירדן ונציגי העם הפלשינאי.

בכנות,
מוחמד אנוואר אל סאדאת

כל המתישבים הישראלים חוויכים להיות מפונים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורטה לשם הוצאתו אל הפועל של חווה השלום.
ג. הסכמתם של ממשלה ישראל ושל מוסדותיה החוקתיים לעיקרון יסודי והוא איפה ודרישה מוקדמת לפתחתו של משא ומתן לשולם לשם בריתתו של חווה שלום.
3. אם לא ת מלא ישראל אחריו התchieבות זו, תהה ה"מסגרת" בטלה וחסרת תוקף.

בכנות,
מוחמד אנוואר אל סאדאת

מכتب העברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלה ישראלי מנחם בגין, 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,
קיבلتם את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המתאר כיצד הנר מתכוון להניח את שאלת עתידם של היישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת. לשם החלטתכם.
לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,
ג'ימי קרטר

לוט: מכוב מאת הנשיא סאדאת

מכتب נשיא מצרים אנוואר אל סאדאת לנשיא אריה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני בוחר לך כדי לשוב ולאשר את עמדתך של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:
1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגירה המערבית. יש לכבד ולהשיב כבודה ערבית
חויקות והויסותריות בעיר.

2. ירושלים הערבית צריכה להיות בRibonot עברית.
3. התושבים הפלשינאים של ירושלים הערבית וכאים להשתמש בזכויותיהם הלאומיות
הגיגיות, בהיותם חלק מן העם הפלשינאי בגדה המערבית.

4. יש להחיל לגבי ירושלים את החלטות מעצמה הבתוון השויות לעניין, ובמיוחד החלטה 242 ו-267. כל העדרים שנ��ת ישראל כדי לשנות את עמדת העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.

5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להנות מחופש הפולחן והזכות לבקר
במקומות הקדושים, ולעבור אליהם, ללא הבחנה או הפליה.

6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגיה.
7. פעילויות חיוניות בעיר צרכות להיות בלחין מחלוקת, ומועצת עירונית משותפת המורכבת

אדוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הורעת לי את האמור لكمן:

- א. בכל פסקה שבמסגרת המנגנון הביטויים "פלשטיינים" או "העם הפלשטייני" מפורטים ומובנים, וופרשו ויובנו על ידך כ"ערבי אرض ישראל".
ב. בכל פסקה שבה מופיע הכינוי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלה ישראלי כיהודה ושומרון.

בכנות,

ג'ימי קרטר



10' SNOW P/S

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

קווי היסוד של חלנויות הממשלה

במרכז פעלתה של ממשלה האחראית לאזרחות המתייצבת לפני הכנסה

ונאות-עשרה יעמדו המשטרת הבאות:

א. (א) הכרת אדרות הגורל ושורפות המאבק לקיומו של העם

היהודי במרולדות ובמחוזות הגולה;

(ב) הוודאה ביצירתה התנאים החברתיים, הכלכליים וחרוצניים

להגשמה ייעודית ומרכזי של מדינת ישראל - קיבוץ

גלריות העם היהודי במרולדתו;

(ג) החשת העלייה מכל הארץות, עידור העלייה מארצאות תרבותות,

ומערכאה מוחמדת בנאמץ להציל יהודים נרדפים, להביאם

לחוץ נבטחים ולממש את זכותם לעלות ארעה.

ב. יעוזיה המדיביגים המרכזיות של הממשלה בתקופת זאת הם:

המשק חקלאי ושלוט באזרור והרחבו, כיסות שלום עם מצרים

וביציאם צה"ל מלכון תוך הבטח שלום יישובי הצפון.

ג. (א) הממשלה תעשה למען טיפוח יהדי יודיות וקשרי-גומלי

בין ישראל לבין כל מדינה שורחת שלום;

(ב) הממשלה תוסיף לשකוד על העממת יהדי היידיות וההבנה

השוררים בין ארצות-הברית לישראל;

(ג) הממשלה תעשה לחידות היחסים הריפולומטיים עם

ברית-המועצות ועם מדינות באסיה, באפריקה,

ובאנטוליק-הטליבנית שכיחקו יהשייה עם מדינת ישראל.

ה. מוגניות הוויז ורכשו של ישראל תהיה מכובנת להבטיח

պנטאות של מדינה, חזוק בטוחנה וכינון שלום עם כל

שכנותיה.

./. הממשלה

5. הממשלה חשוקד על הגברת עוצמתו של צהיל, כוח הרוחuno
וכורש עמיותו מול כל איום צבאי, וחפעל בחקיפות נגד
הטרור מכל מקור שהוא.

6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אות בריבונות
ישראל שאינה כיהנת לחלוקת; לכל בני הדות תימשך
ותוכטח, חמיר גישה חופשית אל המקומות והקדושים להט
וחופש הפלחו.

7. הממשלה מושיע להעמיד את שאיפות השלום בראש דאגה ולא חוסר
כל מאמץ לקוטם את השלום.

8. הממשלה תפעל לקידומם ולחיזוקם של היחסים ההדריים עם
מצרים על-פי חוזה-השלום.

הממשלה תקרה למצרים מלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל
ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החוזה
ומכוונות הצדדים החותמים עליו, לרבות חידוש מלא של הייצוג
והקשרים הריפלומטיים בין שתי המדינות.

9. הממשלה תפעל להמשך תהליך השלום על-פי ומסגרת שלום
במזרח-התיכון שהוטכם עלייה בקמף-דייויד ולחידוש
המשמעות לכינון האוטונומיה המלאה למושבים העربים
bihorot, בשומרון ובachelor-עזה.

10. ישראל תקרה לירדן לפתח במשאי-וותן שלום כדי להביא
לפתיחה דר' חורש באזורי, למען פריחתו ושיגשוגו.
ממשלה ישראל תדרן בהצעות שירדן חעלת במשאי-וותן.
.ערבי

11. ערבי יהודיה, שומרון ווחבל-עזה ישחפו בקביעות עתידות
כאמור בהסכם קמפ-דרייגויר.
12. ישראל חונגר לתקומת מדינה פלשתינאית נוספת בחבל-עזה ובשטוח
שכין ישראל לירון.
13. ישראל לא תיטה ולא תחן עם אש"ף.
14. במשך תקופת כהונתה של ממשלה האזרות לא יחול שינוי
בריבונותם ביudeה, בשומרון ובחבל-עזה, אלא בהסכם
העיר ווהיליךוד.
15. (א) יובטח קיומם וpitוחם של היישובים שהוקמו
על-ידי ממשלה ישראל ועל ייקני פיתוחם יוחלט בממשלה;
- (ב) 6 ~ 5 יישובים יוקמו תוך שנה. קביעות
שםותיהם תיעשה בהסכמה הדנית תוך שבוע מעת
הקמת הממשלה;
- (ג) ביצוע החלטות של ממשלה קודמות על התקמת יישובים
شرطם הוקמו ושמורותיהם יפורטו בראשימה שחוצרף
תוך שבוע מעת הקמת הממשלה; יהיה בשנים
של אחר-כך, במועדים שחקבע ממשלה האזרות הלאומית
במילאיות;
- (ד) הקמת יישובים חדשים תהיה טעונה אישור רוב שריה
הממשלה.
- .//הממשלה.

50. הממשלה חעשה כל אשר דרוש להבטיח את שלום הגליל.
ייקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו הוצאת צה"ל מלבנון, תוך פרק זמן קצר שיגדר על-ידי הממשלה.

51. המדיניות הכלכלית-חברתית מפעלה:-

(א) להקטנת חלותה הכלכלית של המדינה על-ידי הפחתת הגרעון במאזן ותשומות, גידול הייצור וצמוץם

היבוא;

(ב) ליצוב המשק על-ידי בלימת האינפלציה;

(ג) לחידוש צמיחה המשק תוך קיום תעסוקה מלאה;

(ד) לשינוי מבנה המשק על-ידי הגולחת של ענפי הייצור והייצוא וביסוסם והקטנת חלקם של השירותים הציבוריים והמיןאליטים;

(ה) לעידודם של אזרחי ההתיישבות ברחבי הארץ וערי הפיתוח ולהרחיבם, לחלוקת צורקם של הנטלי בין חלקי הציבור ולקיים תקין של מערכות החינוך, הבריאות והריאור.

52. לשם השגת יעדים אלה מפעל הממשלה:-

(א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזורית ובחוכנות - ובלימת הצריכה הפרטית;

(ב) לה衰ת הטפס כלכלי-חברתי עם התדרות, המסייעים ושאר גורמי המשק;

(ג) לעידוד המשכון הלאומי לצורתו, באמצעות תיזוק האמון בו וקיים התחביבות הממשלה, בהתאם לחוק שנתקבל בכוננות בנוסא זה;
.ilkidomo

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון תוך הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לטר עידור התפוקה, להעמקת הגביה ולחילוקה צודקת, של גטל המסים;

(ו) לתוכנות במוצריו היסודי שיבטלו זපקה סוריה וישמשו כמכשיר להכוונת החקלאות תוך חטירה לשיפור קבוע של חמיינות והחיר לצרכן;

הזהר זה עבד צבאות עיטזון עבד עבד שנד מינימום הצמוד לשכר המוצע במשק;

(ז) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדים.

19. הממשלה פעעל:--

(א) ליעול והרחבת חשתית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח החusahaan, לריבורי ההשקיות ולהקמת מפעלים עתירי-טרע;

(ב) לביסוס החקלאות והרחבת ייצורה;

(ג) לעידור המיירות הרכבתות ותיירות הפנים;

(ד) לקיום מרכזיות שיכון המכוונה לקליטה עולמים חדשים, לווורם של זוגות עיריים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ה) לבניית דירות להשכלה ברמי-שכירות שכירות, במיזוג לזוגות עיריים ומשפחות ברוכות ילדים;

(ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה פעעל למגעה ירידת ולהזרמת למולות של האזרחים שעזבוה.

./ הממשלה

21. הממשלה תפעל להמשך פיתוחו של המיגדור הערבי והדרוזי, ולהשלמת חכניות-מיותר ביישובים הערביים והדרוזיים כדי לאפשר בעתיו בניית לפי חכניות-מיותר.

22. ייעשו מאיצים מיוחדים לקליטת המשכילים מבין בני היוצרים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שוניים, כדי לקדם את שיתופם באחריות, ממלכתיות וציבורית.

23. הממשלה תבורך את נושא ההקדשים המוסלמיים.

24. יישמו עקרון ובועלות הלאומית על הקרקע. תורם וערח-שרים לדון על מקרים חריגיים.

25. החלטה על מכירת נכסים עיקריים שבבעלות המדינה תהיהчу על-ידי הממשלה.

26. המדינה הכלכלית והחברתית תושתוו על חכנית כוללת שחובא לידיים הכנת והציבור, ותופעל במתחאים ובעקביות להטגת יעדייה.

27. (א) הממשלה תמשיך לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל החובבים ללא הבדל דת, גזע, גזם, מין או עדה;

(ב) הממשלה תיזום חוקת חוק נגד הטחה גזעית, בנוסף להוראות החוק, הקיימות בעניין זה.

28. הממשלה תבורך אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון המקומי; חיבון חלוקה ותפקידים וסתמכויות בין השלטון המרכזי ו המקומי; ייקבעו סדרי מימון וייבחנו מקורות-ה Tàiwan שיבתו פולחנה תקינה של השלטון המקומי.
/הממשלה.

29. (א) הממשלה מפעילה עקירות הפשע והאלימות ולהחרמת ההכרה
בעליזנות שלטונו מטענו:

- (ב) יוגבר כוורתה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל גילויה.

30. אחוות העם וחמי חברה מתחוקנים מחביבים טיפוח סובלנות הדידית
וחופש מצפון ודרום. הממשלה חמנע כל כפיה דתית
וגבטי-דתית מיידה צד שהוא; חבטיה צרכי הדר הצעיבוריים
באמצעות המדינה; תקיות חופש דת ומצפון לכל העדות
הלא-יהודיות וחשוף על חשבון המדינה את צרכיהן הדתיים,
וחבטיה חינוך רתי לכל הילודים שהוריהם רוצים בכך.

31. יישמר הסטטוס-quo במדינה בעניני דת.

32. החיבור יושת על ערכי הבצוי של עם ישראל.

55. הממשלה תקיים או כל הומחיאיבוריות הבינלאומית של מדינת ישראל.

٢١٤٦٧٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



The President

الرئيس

April 20, 1982.

Dear Prime Minister Begin,

Thank you for your letter of April 19 which I read with great interest. As I told you in my letters dated March 21 and April 16 and the oral messages I conveyed to you through Minister Sharon, the Arab Republic of Egypt is determined to fulfill all its obligation under the Camp David accords and the Peace Treaty in good faith. Likewise, we expect Israel to do the same. This is the only course that is compatible with our interest, and in fact, with the interest of all peoples of the Middle East. When I repeated several times since I assumed office that peace to us is a strategic goal and not a tactical maneuver, I wanted to deepen the commitment of both peoples to the ideal of peace. You would also recall that I made it a point to state that the completion of final withdrawal from Sinai will cement the relations of peace and open new avenues for cooperation and interaction. This being our record, it is abundantly clear that we intend to keep our word and honor our commitment. It is inconceivable that we violate our undertakings for we believe that such a conduct could not generate any benefit to either party. Since we took the first step on the road to peace, we pledged ourselves to work for a comprehensive and durable peace. A fragile or shaky arrangement would undermine our purpose and set back our efforts.

In the "Framework For Peace in The Middle East", we made a commitment to enter into "negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects". In order to ensure a peaceful and orderly transfer of

.../...



The President

الرئيس

- 2 -

authority, while taking into account the security concerns of all the parties, it was agreed that there would be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. A self-governing authority would be freely elected by the inhabitants of the West Bank and Gaza to provide them with full autonomy. The self-governing authority would replace the military government and its civilian administration which are to be withdrawn. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining forces into specified security locations. The final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues would be negotiated, with the participation of representatives of the inhabitants, not later than the third year after the beginning of the transitional period.

On March 26, 1979 as we signed the historic Peace Treaty, we signed a letter containing a commitment to negotiate continuously and in good faith to conclude these negotiations at the earliest possible date. The purpose of these negotiations was stated as follows: "to agree, prior to the elections, on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities and other related issues". We intend to continue negotiating with you, with the help of the United States as our full partner, until we reach agreement. It is vital that we set in motion the process of solving the Palestinian question, because we are determined to reach a just, comprehensive and durable settlement of the Middle East conflict in accordance with the provisions of the Camp David Framework which remains the only binding document between our two countries.

.../...



The President

الرئيس

- 3 -

This is our policy today and it will remain unchanged in the future. We are most willing to accelerate the pace of progress in these negotiations in order to advance the cause of comprehensive peace and widen the scope of the negotiations. We want to attract other parties to the conflict to the table of negotiations. This is the best guarantee for regional security and stability.

Dear Mr. Prime Minister,

I am certain that you realize the importance of solving the problem of the location of the boundary line near Taba as soon as possible. As I told you before, I want to eliminate any possible source of friction in the future. I want us to cooperate together in order to give our pioneering step all the necessary elements for durability and continuous growth. I can not emphasize to you adequately the need to avoid any controversy in the months and years to come. Therefore, it is crucial that we agree on a formula for settling this disagreement through arbitration by a certain date. The last development we want to see is a prolonged and protracted conflict over a point that has a symbolic significance to our people. Fixing a date for settling the matter will not hurt the legitimate interest of either Party. It is a technical point that does not require much investigation and litigation. To repeat my favorite line: Let us concentrate on the future with hope and optimism. I count on your wisdom and good judgment.

With best wishes,

Yours Sincerely

Mohammed Hosny Mubarak

110' SNOW P/C

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

כלכליים ולמחסומים לتنועה חופשית של טובין ובני אדם, והגנה הדרית על אוצריהם באמצעות הליבי משפט הוגנים.

נסיגת בינויים

בין שלושה עד תשעה חורשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסגו כל הצדדים הישראלים מורה מהקו הנמשך מנוקדה שמצווח לאל-עירש אל ראש-מוחמד. על המיקום המדויק של קו זה יוחלט בהסכמה הדרית.

מושכם אנואר אל-סאדאת,
בשם ממשלה הרפובליקה הערבית של מצרים:
נסיא הרפובליקה הערבית של
מצרים

מנחם בגין,
ראש ממשלה ישראל:

ועד לחתימה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה



מסגרת לבנית חוזה שלום בין מצרים וישראל

כדי להשיג שלום ביניהן, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולהת בתום לב, במטרה לבנות, תוך שלושה חורדים מתחילה מסגרת זו, חוזה שלום ביןיהן.

מוסכם כי:
הarter בו יתנהל המשא ומתן יהיה תחת דגל האומות המאוחדות, במקום או במקומות עליהם יוסכם באורח הדרי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יהולו בפרטן זה של הסכום בין ישראל ובין מצרים.
תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפעול בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחתם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכמה הדרית.

הצדדים הסכימו על העניינים דלקמן:
(א) החלטה המלאה של ריבונות מצרים עד לגבול הבינלאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוניים ישראלים מסיני;
(ג) השימוש בשידות התעופה שהותירה הישראלים ליד אל-עירש, איתם, עצוון ואופירה, למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראלית דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמנה קונסטנטינופול מר-1880 החלה על כל האומות; מצרי טiran ומפרץ-יעקבה הם נתיבי מים בין-לאומיים, שהוו פתחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובכלתי ניתן להטליה;
(ה) סילית בביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) העבת כוחות צבאיים ממפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מריבוי אחד (ממכבנת או רגילה) של כוחות מזוניים מצרים תוצב בתחום איזור הנמצא בסיס קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ותעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדות ומשטרת אזרחית, המצוירת בנשך קל לביצוע תפקיד מטרחה רגילים, יוצבו בתחום איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבינלאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לגבול הבינלאומי יהיו כוחות ישראלים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גזרדי חיל רגלים, ומשקפי האומות המאוחדות.

ד. יחידות משמר הגבול, שלא יعلו על שלושה גזרדיים, יתווסף למשטרת האזרחית לשמור הסדר באיזור שלא נכלל לעל.

התיחסום המדויק של האזרורים דלעיל היה בכפי שיווהלט עליו במהלך המשא ומתן לשולם.

יכול שיתקיים חנות להתראה מוקרמת. כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם.
כוחות האומות המאוחדות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-25 ק"מ מהים התיכון והגבול בגבול הבינלאומי, ו(ב) באיזור שארם-א-שייר. כדי להבטיח חופש מעבר דרך מצרי טiran: וכוחות אלו לא יפנו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחן של האומות המאוחדות פינוי סאמור בהצבעה פה אחר של חמיש החברות הקבועות.

לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הבניינים, יוכנו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללים הכרה מלאה, לרבות יחסי דיפלומטיים, ייחסי כלכלה ותרבות, שימת קץ לחרמות

כל חלקייהן. מטרתם היא להציג שלום ויחסים שכנות טובים. הם מכיריהם כי כדי שהשלום יתמודד, עליו להזכיר את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכוסר. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפחות המתחאים, מכוונה מעדם להווות בסיס לשולם לא רק בין מעצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כמשמעותה זו לנדר עיניהם הם הסכימו לפעול כאמור לכאן:

א. יהודת, שומרון וחבל עזה

ו. מעצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערבי ארכ'ישראלי צריכים להשתתף במשא ומתן על פתרון בעית ערבci ארכ'ישראלי על כל היבטיה. כדי להציג מטרתנו זו צריך שתינגן משאיותן בדבר יהודת, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

(א) מעצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברת מסודרת ובדרך שלום של הסמכות, ובהתחשב בערכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגבי יהודת, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמישה שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, יסוגו, על פי הסדרים אלה, המשלט הצבאי הישראלי ומינוהלו האורייני, לכשתחבר בבחירות חופשיות על ידי תושבי השטחים הללו עצמי כדי להחליף את המשלט הצבאי הקיים. כדי לשאותילחת על פרטיו הסדר החדש תזמין ממשלה ירדן להצטרכ למשא ומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשניים אלה לצריכים להתחשב בכיאותן בעיקרונות המנהל העצמי של תושבי השטחים האלה והן לצריכי הבטחון הלגיטימיים של הסדרים הנכונות בדבר.

(ב) מעצרים, ישראל, ירדן יסכימו על הדריכים לכינונה של רשות המינהל העצמי הנכונות ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלוחות מעצרים וירדן יוכלו לכלול ערבים ארץישראלים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערבים ארץישראלים אחרים, כפי שיוכלו עליהם באורח הדרי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכותיהם ואחריותם של רשות המינהל העצמי, שיופעל ביהודה, שומרון, וחבל עזה. תחא נסיגה (withdrawal) של בוחות מזוינים ישראלים ותהייה פרישה מחדשת של הכוחות הישראלים שישארו לאזרוי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי. יוקם כוח משטרה מקומי חזק אשר יוכל לכלול אזרחים ירданים. נוסף לכך, בוחות ישראלים ישתתפו בסורים משותפים ובאיוש עדמדות פיקות, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

(ג) כאשר תיבונן ותיכון רשות המינהל העצמי (מושעה מינלאית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחול תקופת המעבר של חמישה שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יותר ממשך השנה הששית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משאיותן כדי לקבוע את המועד הסופי של יהודת, שומרון וחבל עזה ואת היחס ביניהם וכן בנייתם, וכך לכבות חזה שלום בין ישראל ובין ירדן. וזאת עד לסיוםה של תקופת המעבר. משאיותן זה יתנהל בין מעצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודת, שומרון, וחבל עזה. יוכנסו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו, הועודה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המועד הסופי של יהודת, שומרון וחבל עזה, ועל היחס ביניהם ובין שכיניהם, והועודה השנייה, המורככת מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, בשאל האחוריים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודת, שומרון וחבל עזה. כדי לשאת ולתת על חזה השלום בין ישראל ובין ירדן, תוך התחשבות בהסכם שהושג בדבר המועד הסופי של יהודת, שומרון וחבל עזה. המשא ומתן יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע, בין היתר עניינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיהם של הסדרי הבטחון. ההחלטה שנגבע מנגנון החוקיות של היבטים יהודת, שומרון וחבל עזה, ייחיב להכיר גם בזכויות החוקיות של ערבי ארכ'ישראלי ובצירויות הצדדים.

בדרכם וו' ישתתפו ערבי ארכ'ישראלי בקביעת עתידם הם באמצעותו:
 (1) המשאיותן בין מעצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודת, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המועד הסופי של יהודת, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים. עד לסיוםה של תקופת המעבר.

מסגרת לשולם במורח התקיכון שהוסכם עליה במחנה דוד

מוחמד אגואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם גימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה, במחנה דוד, מן ה-5 בספטמבר עד 20 בספטמבר 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשולם במורח התקיכון. הם מזמינים צדדים אחרים לשנסור הערבי-ישראלי להצטרכ אליה.

הקדמה

החתירה לשולם במורח התקיכון חייבות להיות מונחת על ידי האמור לכאן: הביסיס המוסכם להסדר לשולם של הסנסור בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקיה.

לאחר ארבע מלחמות במשך 35 שנה, וחסר מאמצין אנוש נמרצים, המורח התקיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידען של שלוש דתות גroleות, עדין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המורח התקיכון עורגים לשולם, כך שניתן יהא להסביר את משאבי האיזור הנרחבים, האנושיים והטכניים,

ליעסוקו שלום וכדי שאזרה זה יוכל להיות דוגמא לדzikום ולשיתוף פעולה בין אומות. היומה ההיסטורית של הנשייא סדרת בCKERו בירושלים. ובكلת הפנים שערכו לו הכנסת, המומלך ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, העצות השלום שהעלו שני המנהיגים. וכן קיבל הפנים החמה שבה קידמו עמי שתי הארץ את יעורי השילוחות הללו, יצרו הוודנות חסורת תקרים לשולם שאין להחמיר את נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.

הוראות מגילות האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והLAGיטימיות הבינלאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול ויחסים בין כל המדינות.

כדי להציג מערכת של יחסי שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דריש מושאי-ומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולהתע מה על שלום ובטחון. לשם ביצועם של כל הוראות והעקרונות שבמחלחות 242 ו-338.

השלום דורש כבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמותה המרונית של כל מדינה באיזור ואחת זכותה להיות שלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים. הופשיט מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח. התקדמותם לקרה מטריה ועשוייה להחיש תנואה לקרה עין חדש של התקיפות במורח התקיכון, שיאופיין על ידי שיתוף פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמורת יציבות ובביטחנת בטחון.

הבטחן מוגבר על ידי מערכת של יחסי שלום ועל ידי שיתוף פעולה בין אומות הנהנות מיחסים נורמליים. נוסף לכך, בהתאם לתנאי חוו שלום, יכולם הצדדים, על בסיס של הדידות, להסכים על הסדרי בטחון מוחדים כגון אזורים מפורטים, אזורים של הגבולות על כל נשק, תחנות להתראה מוקמת, נוכחות של כוחות בינלאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועילים.

מסגרת

בבאים את הגורמים הללו, נוחשים הצדדים בחלהתם להגיע להסדר צורק, מكيف וברקימה במורח התקיכון על ידי חתימתם של ידי שלום המוכנסים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על

הוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותם ופעולותיהם להתחייבויות הכלולות

מוחמד אנוואר אל-סאדאת
נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

מנחם בגין
ראש ממשלה ישראלי

ועד לחתימתה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של ארצות הברית

בשם הרפובליקה הערבית של מצרים:

בשם ממשלה ישראל:

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242

מי-22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושבה ה-1382.

מועצת הבטחון,

בהתביעה את דאגתה המתמדת למצב החמור במזרח התיכון, בהטעימה כי אין להסתים לרכישת שטח על-ירדי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צורק ובר-קיומה שבו כל מדינה באיזור תוכל להיות בטוחה, בהוספה להטעים כי כל המדינות החברות, בקביל את מגילת האומות המאוחדות, נטלו על עצמן

1. מאשרת כי מימוש של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צורק ובר-קיימת במזרח התיכון, שעלו לכלול את החלותם של שני העקרונות דלקמן:

- (1) נסיגת של כוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו בסבוסר האחרון;
- (2) שימת קץ לכל טענות ללחמה או מצעי לחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטיטוריאלית ועצמותה המרנית של כל מדינה באיזור, ווותחה לחוויה שלום, בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשיות מאויומים או ממעשים של שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך:

- (א) לערוּב לחופש השיט דרך נתיבי מים בין-לאומיים באיזור;
- (ב) להשיג יושב צורק של בית הפליטים;
- (ג) לערוּב לא-יפגעה בשטחה של כל מדינה באיזור ולעצמאותה המדינית על-ירדי אמצעים הכלולים כינונו של אורוּמים מפורזים;

3. מבקשת מנת המוכoir הכללי, למנות נציג מיוחד אשר יצא למזרח התיכון, לבונן ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדרך כדי לקדם הסכם ולסייע למאזינים להשיג הסדר מוסכם בדרך שלום בהתאם להוראותיהם וולעקרונותיה של החלטה זו;

4. מבקשת מנת המוכoir הכללי לזרוח למועצה הבטחון על ההתקדמות שבמנצ'י הנציג המוחדר בכל התקדים האפשרי.

(2) הגשת הסכמתם להצעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחברה עזה.

(3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחברה עזה להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתישב עם הוראות ההסכם אשר להם.

(4) השחתפותם, בנקבע לעיל, בעבורתת של העודה הנושאת ונונתנה בדבר חווה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. ייקטו כל הצדדים הדורשים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחון של ישראל ושכונותיה במשר תקופת המעבר ולאחריה. כדי לשיער בהבטחת בטחון כאמור תכנון רשות המינהל העצמי כוח ממשלה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחברה עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראליים, ירדניים ומצרים שיתמנו לבך.

3. במשך תקופת המעבר יהיו נציגו של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדת מתמדת. כדי להחליט. מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-ארם שעובו את יהודה, שומרון וחברה עזה ב-1967, יחד עם אמצעים כדי למנוע אנדרלמוסה ואיסטר. ועדת זו תובל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי עניין מסוית.

4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהירות, צורק וקבע של הפתרון לבעת הפליטים.

ב. מצרים – ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להזקק לאוּם או לשימוש בכוח כדי לישב חולוקי דיעות. כל חולוקי דיעות יושבו באמצעות שלום, בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.

2. כדי להציג שלום ביניהם. מסכימים הצדדים לשאת ולהת חום לב. מטרת להחתום תור שלושה חוזרים מתחייבת מסגרת זו, על חוויה שלום ביןיהם: והם מומינים את הצדדים האחרים לסכום לפתחם בעת ובעוונה אחת במשאי-ומתן. ולהת חום שלום דומים. מטרת להציג שלום כולל באיזור. המשגרת להחתימת חוות שלום בין מצרים ובין ישראל תחילה את המשאי-ומתן לשום ביןיהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפני החוויה.

ג. עקרונות גלויים

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוירות להן צורק שיחולו על חוויה השלים בין ישראל ובין כל אחת משבנותה – מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.

2. החותמים יוכנו ביניהם מערכות ייחוסים שחן נורמליות לגבי מדיניות השירותים בשלום האחת עם וולטה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיום את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. הצדדים שיש לנווקטם לעניין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה

(ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן עروبות לבך כי בתחום שיפורם יהנו אורחותם הצדדים האחים מן ההגנה של הליכי משפט הוגנים.

3. החותמים צריכים לבדוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוות שלום סופיים. כדי לתרום לאוּרת השלים. שיתוף הפעולה והירידות. שהיא מטרתם המשותפת.

4. ניתן להקים ועדות-תביעות. לשם יישוב הדרי של כל תביעות בסופיו.

5. ארצות-הברית תוחמן להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופן ביצועם של ההסכמים ויעבורו של לוח הזמנים להוציאו לפועל של התחייבויות הצדדים.

6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תתבקש להמור בחוויה שלום ולהבטיח כי לא יפררו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוות השלים, ולהבטיח כי

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלה ישראלי ונשיא מצרים

מכתב ראש ממשלה ישראלי מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבר להורייך כי במשר שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אניש הצעה לפני בית המשפט של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלת דלקמן:

אם יוסכם במשר המשא ומתן לCarthyת שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים התלויים ועומדים, האם הנך بعد הצעאתם של המתיישבים הישראלים משטחי סיני הצפוניים והדרומיים, או שאתה بعد השארותם של המתיישבים הישראלים בשטחים אלה.

ההצעה, אדוני הנשיא, על שאלת זו תחא חופשיה לחלווטן מן המשמעת המפלגנית הפרלמנטרית הרגילה, כך שפרק על פי שהקואליציה נחמתה עתה על ידי סד מיטן, כל חבר הכנסת, بما שעניינו, הן מספסלי הממשלה והן מספסלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם למצפונו.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב העברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.78:

אדוני הנשיא,

אני מעביר בזאת העתק מכתב אליו מאות ראי שרים מהממשלה בגין, המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי סיני לפניו הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לכך, אני מבין למכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתיישבים הישראלים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפעול של חווה השלום היא דרישת מוקדמת לכל משה ומתן בדרכו חווה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאות ראי שרים מהממשלה בגין

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.78:

אדוני הנשיא,

בקשר למסגרת להסדר בסיני, העומדת להחתם היום, הייתה רצחה לשוב ולאשר את עמדתנו של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי היישובים:

ג'סח החלת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 338.

אומץ על ידי מועצת הבטחון במושבה הי-74, ביום 21 ו-22 באוקטובר 1973.

1. קוראת לכל הצדדים להחילה הקימת לחודל מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא יאוחר מ-120 שעות לאחר רגע אימוץה של החלטה זו, בעמדות שאוחן הם תופסים עתה;

2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחיל מיד לאחר הפסקת האש ביצוע החלטת מועצת הבטחון (242, 1967) על כל חלקייה;

3. מחייבת כי מיד ובעת ובוניה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדבר, בהתאם לנאותה, שטחן שלם צורך ובrikיימה במו רוחה התייכון.



אדוני ראש הממשלה,

אני מאשר בואת כי הורעת לי את האמור لكمן:

א. בכל פסקה שבמסגרת הממשלה, הביטויים "פלשטיינים" או "העם הפלשטייני" מפורטים ונובנים, ויפורשו ויובנו על ידך כ"ערביי ארץ ישראל".
ב. בכל פסקה שבה מופיע הביטוי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלה ישראלי כיהורה ושומרון.

בכנות,
ג'ימי קרטר



קווי היסוד של חכנית הממשלה

במרכז פעולתה של ממשלה האתורות כלגומית והמתיצבת לפני הכנות
ונאום-עשרה יעדמו המשימה הבאות:

1. (א) הכרת אדרות הגורל ושורחות המאבק לקיומו של העם
היהודי בمولדות ובמחוזות הגולה;

(ב) הומדה ביצירתה המכירות החברתייסט, הכלכלית ותרבותניים
להגשה יעודה ומרכזי של מדינת ישראל - קיבוץ
గוריום עם היהודי במולתו;

(ג) החש עליה מכל הארץות, עידוד העליה מארצאות הרווחה,
ומערכה מחדת במאץ להציג יהודים נרדיים, להביאם
לחוץ מטבחית ולממש את זכותם לעלות ארעה.

2. יעוזו המריביות המרכזיות של הממשלה בחקופת זאת הם:
הmeshן חיליק' שלום באזרה ורחבו, ביסוס שלום עם מצרים
ויציאם צהיל מלכון תוך הבתוח שלום יישובי הצפון.

3. (א) הממשלה מפעה למען טיפוח יהדי ירידות וקשרי-גומלי
בין ישראל לבין כל מדינה שורחת שלום;

(ב) הממשלה תושיף לשקד על העמינות יהדי היידות וההבנה
הstorרים בין ארצת-הברית לישראל;

(ג) הממשלה תעוז לחיזוק היוצרים הדיפלומטים עם
כריית-הניעזות ועם מדינות באסיה, באפריקה
ובאמריקה-הטליבנית שנתקו יהדיין עם מדינת ישראל.

4. מוגנוות הוועץ והבטחן של ישראל תהיה מכובנת להבטיח
 עצמותה של מדינה, חזק בטוחנה וכינון שלום עם כל
 שכנותיה.

/. הממשלה

5. הממשלה תשකוד על הגברות עוצמתו של צהיל, כוח הרתעה
וכורש עמיותו מול כל איום צבאי, ותפעל בתקיפות נגד
התerror מכל מקור שהוא.

6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אחת בריבונות
ישראל שאינה ניכנת לחלוקת; לכל בני מדינת חימש
וחוכשתה, תPAIR גישה חופשית אל המקומות והקדושים להט
וחופש הפלחה.

7. הממשלה תושrif להעמיד את שאיפת השלום בראש דאגתה ולא תחטוף
כל מאמץ לקוטם את השלום.

8. הממשלה תפעל לקידומם ולהזוקם של היחסים ההדרתיים עם
מצרים על-פי חזזה-השלום.

הממשלה תקרה למצרים למלא חלקה בחזזה-השלום עם ישראל
ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החזזה
ומכוונות הצדדים המתחומים עליו, לרבות חידוש מלא של הייצוג
והקשרים הדיפלומטיים בין שתי המדינות.

9. הממשלה תפעל להמשך תהליך השלום על-פי המטרת שלום
במצרים-המיכון שהוסכם עלייה בקמפ-דייויד ולהידוש
במשאי-וותנן לכיבורן האוטונומיה המלאה לtherosבים הערבים
ביהודה, בשומרון ובachelor-עדת.

10. ישראל תקרה לירדן לפתח במשאי-וותנן שלום כדי להביאו
לפתיחה דף חדש באזרע, למען פריחתו ושיגשוגו.
ממשלה ישראל תדרן בהצעות שירדן תעלת ממשיא-וותנן.

/ערבי

11. ערבי יהודיה, שומרון וחברל-עדיה ישחטו בקביעת עתידם כאמור בהסכם קמפ-דייגויר.

12. ישראל חונגר להקמת מדינה פלשתינאית נוספת בחבל-עדיה ובשטוח שבין ישראל לירדן.

13. ישראל לא תיטה ולא תחר עם אש"ף.

14. במשך חקופת כהונתה של ממשלה האזרות לא יחול שינוי ברכיבוניות ביהודה, בשומרון ובחבל-עדיה, אלא בהסכם המערך והליך.

15. (א) יוכתח קיומם ופיתוחם של היישובים שהוקמו על-ידי ממשלה ישראל ועל יקfu פיתוחם יחולט במטה;

(ב) 6 ~ 5 יישובים יוקמו תוך שנה. קביעת שמוריהת תיעשה בהסכמה הדרית תוך שבוע מעת הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע החלטות של ממשלה קודמות על הקמת יישובים שטרם הוקמו ושמורותיהם יפורטו בראשיתה שצורה תוך שבוע מעת הקמת הממשלה, יהיה כשיים שלאחר-כך, במועדים שתקבע ממשלה האזרות הלאומית במליאת;

(ד) הממשלה יישובים חדשים תהיה טורנה אישור רוב שריה הממשלה.

.//הממשלה

ו). הממשלה חעשה כל אשר ודרוש להבטיח את שלום הגליל.
ייקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו הרצאת צה"ל מלובנון, תוך פרק זמן קצר שיגור עליידי הממשלה.

17. המדיניות הכלכלית-חברתית תהיה:

- (א) להקטנת חלקה הכלכלית של המרינה על-ידי הפחתה הגրועה במאזן והשלומית, גידול הייצור וצמצום הייבוא;
- (ב) ליציבות המשק על-ידי בלימת האינפלציה;
- (ג) לחידוש צמיחה המשק תוך קיום תעסוקה מלאה;
- (ד) לשינויי מבנה המשק על-ידי הגדלתם של ענפי הייצור והייצוא וביסוסם והקטנת חלקם של השירותים הציבוריים והמנהליים;
- (ה) לעידודם של אזרחי ההתיישבות ברחבי הארץ וערי הפיתוח ולהרחבתם, לחלוקת צודקת של הנטול בין חלקי הציבור ולקיים תקין של מערכות החינוך, ובריאות והדרior.

18. לשט השגת יעדים אלה תהיה:

- (א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזורית וubahונית - ובלימת הצrica הפרטית;
- (ב) לה衰ת הסכם כלכלי-חברתי עם הסתדרות, המפעלים ושאר גורמי המשק;
- (ג) לעידוד החסוך הלאומי לצורתו, באמצעות תיזוק האמור בו וקיים התיאביבות הממשלה, בהתאם לחוק שנתקבל בכוננות בנושא זה;
./**ליקומו**

- (ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון תוך הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;
- (ה) לרפורמה במיסוי לשט עירוד המפוקה, להעמקת הגביה וחלוקת צורקם של נט המשים;
- (ו) למלחמות במטרי היסוד שיבטחו זאפקה סדרה ויישמו כמכשיר להכונת החקלאות תוך חתירה לשיעור קבוע של חמיימות ומיחיר לצרכן;
- ~~למלחמות צורן צב צבאות שיבטחו אך עובד שבד מינימום הצמוד לשכר הממוצע במשק;~~
- (ז) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדים.

19. הממשלה, פעול: ..

- (א) ליעול ולהרחבה תשתית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח התעשייה, לריבוי ההשකעות ולהקמת מפעלים תעשייתי-טרע;
- (ב) לביטוס החקלאות ולהרחבת ייצואה;
- (ג) לעידוד תמיירות הנכנתת ותיירות הפנים;
- (ד) לקיום מוגבות שכונות מרכזיות לקליטה עולמים הראשונים, ליזורים של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;
- (ה) לבניית דירות להשכלה ברמי-שכרות סבירים, במיוחד לזוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדים;
- (ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה פועל למצע ירידת ולהזדקם למלות של האזרחים שעזבוה.

/הממשלה.

17. הממשלה חפעל להמשך פיתוחו של המיג'זר היהודי ותדרוזי, ולהשלמתה וככבוד-מיוחר ביישובים העבריים ותדרוזיים כדי לאפשר בעתיו בבייה לפי תכניות-זומיניאר.

18. ייעשו אמצעים מירוחים לקליטת המשכילים מבין בני הייעוסים, בשירות המרינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקדם אם שיתופם באחריות, ממלכתית וציבורית.

19. **הממשלה יאשר את דרישת הנטשנות הגדולה**

20. יישמו עקרון הבעלות הלאומית על הקרקע, תוך תוקף ועדות-שרים לדון על מקרים חריגים.

21. החלטה על מכירת נכסים עיקריים שבבעלות המרינה חקבל על-ידי הממשלה.

22. המדיניות הכלכלית והחברתית תושנות על חנינות כוללת שטובה לדייה הכננת והציבור, ותופעל במתחם ובעקיפות להשגת יעידה.

23. (א) הממשלה תמשיך לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל התושבים ללא הבדל דח, גזע, לאומי, מין או דת;

(ב) הממשלה תיזום תקיקת חוק נגד הסמה גזענית, **בנוסח להוראות החוק הקילימה בעניין זה.**

24. הממשלה חכורה אפשריות של ביצוע רפורמה בשלטון ומקומי; תבחן חולקה והפיקודים וסתמיות בין השלטון המרכזי ומקומי; ייקבעו סדרי מימוש וייבחנו מקורות-הימון שיבטיו פעולה חוקינה של השלטון המקומי.

/.הממשלה

29. (א) הנטולו עתה ועדיין הואש וועליזה ועתה הואש
ונטיזה שטן וטן

(ב) יוגבר כושרה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל גילויה.

30. אולדות העם וחיל חברה מתקנים מחייבים טיפול סובלנות הרדית וחופש מzelf ורתם. הממשלה חמנע כל כפיה דתית ואנטי-דתית מאידת צד שחוא; חבטיה ערבי הרת הציבוריות באמצעות המדרינה; חוקים חופש דת ומצוון לכל העדות הלא-יהודיות וספק על שחבור המדרינה זאת לצרכיה המדתיים, וחבטיהם חינוך דתי לכל הילודים שהוריהם רוצים בכך.

31. יישמר הפטוטוס-קוו במדינה בענייני דת.

32. החיבור יושת על ערכי הנצח של עם ישראל.

33. הממשלה חוקים אם כל התמיהזויות ובינלאומיות של מדינת ישראל.

הנחתה

ر.د. ١٥٢٦، ١٩٨٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ



الرئيس

The President

April 20, 1982.

Dear Prime Minister Begin,

Thank you for your letter of April 19 which I read with great interest. As I told you in my letters dated March 21 and April 16 and the oral messages I conveyed to you through Minister Sharon, the Arab Republic of Egypt is determined to fulfill all its obligation under the Camp David accords and the Peace Treaty in good faith. Likewise, we expect Israel to do the same. This is the only course that is compatible with our interest, and in fact, with the interest of all peoples of the Middle East. When I repeated several times since I assumed office that peace to us is a strategic goal and not a tactical maneuver, I wanted to deepen the commitment of both peoples to the ideal of peace. You would also recall that I made it a point to state that the completion of final withdrawal from Sinai will cement the relations of peace and open new avenues for cooperation and interaction. This being our record, it is abundantly clear that we intend to keep our word and honor our commitment. It is inconceivable that we violate our undertakings for we believe that such a conduct could not generate any benefit to either party. Since we took the first step on the road to peace, we pledged ourselves to work for a comprehensive and durable peace. A fragile or shaky arrangement would undermine our purpose and set back our efforts.

In the "Framework For Peace in The Middle East", we made a commitment to enter into "negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects". In order to ensure a peaceful and orderly transfer of

.../...



The President

الرئيس

- 2 -

authority, while taking into account the security concerns of all the parties, it was agreed that there would be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. A self-governing authority would be freely elected by the inhabitants of the West Bank and Gaza to provide them with full autonomy. The self-governing authority would replace the military government and its civilian administration which are to be withdrawn. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining forces into specified security locations. The final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues would be negotiated, with the participation of representatives of the inhabitants, not later than the third year after the beginning of the transitional period.

On March 26, 1979 as we signed the historic Peace Treaty, we signed a letter containing a commitment to negotiate continuously and in good faith to conclude these negotiations at the earliest possible date. The purpose of these negotiations was stated as follows: "to agree, prior to the elections on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities and other related issues". We intend to continue negotiating with you, with the help of the United States as our full partner, until we reach agreement. It is vital that we set in motion the process of solving the Palestinian question, because we are determined to reach a just, comprehensive and durable settlement of the Middle East conflict in accordance with the provisions of the Camp David Framework which remains the only binding document between our two countries.

.../...



The President

الرئيس

- 3 -

This is our policy today and it will remain unchanged in the future. We are most willing to accelerate the pace of progress in these negotiations in order to advance the cause of comprehensive peace and widen the scope of the negotiations. We want to attract other parties to the conflict to the table of negotiations. This is the best guarantee for regional security and stability.

Dear Mr. Prime Minister,

I am certain that you realize the importance of solving the problem of the location of the boundary line near Taba as soon as possible. As I told you before, I want to eliminate any possible source of friction in the future. I want us to cooperate together in order to give our pioneering step all the necessary elements for durability and continuous growth. I can not emphasize to you adequately the need to avoid any controversy in the months and years to come. Therefore, it is crucial that we agree on a formula for settling this disagreement through arbitration by a certain date. The last development we want to see is a prolonged and protracted conflict over a point that has a symbolic significance to our people. Fixing a date for settling the matter will not hurt the legitimate interest of either Party. It is a technical point that does not require much investigation and litigation. To repeat my favorite line: Let us concentrate on the future with hope and optimism. I count on your wisdom and good judgment.

With best wishes,

Yours Sincerely

Mohammed Hosny Mubarak

10' SNOW P1

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

כלכליים ולמחסומים לתוכה חופשיה של טובין ובני-אדם, והגנה הדרית על אורהים באמצעות הליבי משפט הוגנים.

נסיגת בניינים

בין שלושה עד תשעה חורשים לאחר חתימת חוזה השלום, יוסגו כל הכוחות הישראליים מזרחה מהקו הנמשך מנוקדה שמורוח לאל-עריש אל ראס-מוומחר. על המיקום המדויק של קו זה יוחלט בהסכמה הדרית.

מוחמד אג'ואר אל-סאדראת,
מושל אל-עריש, מוחמד אג'ואר אל-סאדראת,

בשם ממשלה הרפובליקת הערבית של מצרים:

נשיא הרפובליקה הערבית של
מצרים

מנחם בגין,
ראש ממשלה ישראל

בשם ממשלה ישראל:

עוד לחתימה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה



מסגרת לבריתת חוזה שלום בין מצרים וישראל

כדי להשיג שלום ביניהם, מסכימות ישראל ומצריים לשאת ולהת ביחס לב, במטרה לכרות, תוך שלושה חודשים מוחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניהם.

מוסכם כי:
הarter בו יתנהל המשאיומtan יהיה תחת דגל האומות המאוחדרות, במקום או במקומות שעלייהם יוסכם באורח הדריך.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו בפרטן וזה של הסכון בין ישראל ובין מצרים.
תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפעול בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחתום חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכמה הדרית.

העדדים הסכימו על העניינים דלקמן:
(א) החלטה המלאה של ריבונות מצרים עד לנבול הבין-לאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוינים ישראלים מסיני;
(ג) השימוש בשדות התעופה שהותירו הישראלים ליד אל-עריש, איטם, עצין ואופירה, למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמתן קונסטנטינופול מד-1888 החלה על כל האומות; מצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתבי מים בין-לאומיים, שהיוו פתחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובכלתי ניתן להטליה;

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יוכתב מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) העברת כוחות צבאים כמפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מרבעייה אחת (ממכבנת או רגלית) של כוחות מזוינים מצרים תוצב בתחום איזור הנמצא בסיס קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ולהעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדרות ומשטרת אזרחית, המצוידת בנשק קל לביצוע תפקידו משטרת רגילים, יוצבו בתחום איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבין-לאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לנמל הבין-לאומי יהיו כוחות ישראלים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדודי חיל-רגלים, ומשקפי האומות המאוחדרות.

ד. יחידות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גדודים, יתווסף למשטרת האזרחית לשמור הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחסום המדויק של האורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשאיומtan לשלים.

יכול שיתקיים חנות להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם. כוחות האומות המאוחדרות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כיס 3 ק"מ מהסיהתיכון והגובל בגבול הבין-לאומי, ו(ב) באיזור שארם-א-שייר. כדי להבטיח חופש מעבר דרך מצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפנו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחן של האומות המאוחדרות פינוי

כאומר בהצעת פה אחד של חמיש החברות הקבועות. לאחר שייחתום החברות הקבועות, ולאחר שתושלם נסיגת הבניינים, יוכנו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללים הכרה מלאה, לרבות יחסי דיפלומטיים, ייחס כלכלת ותרבות, שימת קץ לחרמות

כל חלקיהן. מטרתם היא להציג שלום ויחסים שכנות טובים. הם מכיריהם כי כדי שהשלום יתמודד, עליו להקוף את כל אלה שנפגו באורח העמוק ביותר מן הסכום. לפיקרם הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכונת מצדם להוות בסיס לשולם לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותה האחרות המוכנה לשאות ולחת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרה זו לנגד ענייהם הם הסכימו לפעול כאמור לעיל:

א. יהודיה, שומרון וחברל עזה
ו. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערבי ארכ'ישראלי צדיקים להשתתף במשא ומתן על פתרון בעית ערבי ארכ'ישראלי על כל היבטיה. כדי להציג מטרה זו צריך שיתנהל משאיומתן בדבר יהודיה, שומרון וחברל עזה בשלושה שלבים:

(א) מצרים וישראל מסכימים, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרך שלום של הסמכות, ובהתחשב בצריכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגבי יהודיה, שומרון וחברל עזה לתקופה שאינה עולה על חמיש שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, יסגורו, על פי הסדרים אלה, המשלט הצבאי הישראלי ומיניהם האורייני, לכשתחזר בבחירות חופשיות על ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי כדי להחליף את המשלט העצמי הקיים. כדי לשאותiolת על פרטיו הסדר החדש תזמין ממשלה ירדן להutrף למושגתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צדיקים להתחשב ביאותן הן בעיקרון המינימל העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצריכי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בבר. (ב) מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדברים לכינונה של רשות המינימל העצמי הנכחה ביהודה, שומרון וחברל עזה. משלוחת מצרים וירדן יוכל לכלול ערבים ארכ'ישראליים מיהודה, שומרון וחברל עזה או ערבים ארכ'ישראליים אחרים, כפי שיסוכם עליהם באורח הדדי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגידר את סמכותיהם ואחריותה של רשות המינימל העצמי, שיופיעלו ביהודה, שומרון, וחברל עזה. תאה נסיגנה (a) של כוחות מזוינים ישראלים לאוורי בטחון שיפורטו. ההסכם יוכל גם לפרישה מחדש של הכוחות היישראליים שישארו לאוורי בטחון שיפורטו. יוקם בו מושטרא מוקומי חזק אשר יוביל לכלול אורחים ירדניים. נסף לכך, כוחות ישראליים וירדניים שתתאפשר בסורים משתפים ובאיוש עדמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

(ג) באשר תיכון וחינוך רשות המינימל העצמי (מושג מהינלאית) ביהודה, שומרון וחברל עזה תחול תקופת המעבר של חמיש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יאוחר מן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משאיומתן כדי לקבוע את המועד הסופי של הוהה, שומרון וחברל עזה ואת החיסכון ביןיהם ובין שכיניהם. ובידי לבירות חווה שלום בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לסיוםה של תקופת המעבר. משאיומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון, וחברל עזה. יונסו שתי ועדות נפרדות, אך כושרות זו בזו, והוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המועד הסופי של הוהה. שומרון וחברל עזה, ועל היחס ביןיהם ובין שכיניהם, והוועדה השניה, המורכبة מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כאשר האחוריים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה. נסף לכך, בהתאם לתנאי חוו שלום, יכולם הצדדים, על בסיס של הרדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים בגין אזורים מפורטים, אזורים של הגבולות על כל נשך, תחנות להתראה מוקדמת, וכוחות ביז'לאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועלמים.

מסגרת

מסגרת לשולם במזרח התיכון שהוסכם עלייה במחנה דוד

מוחמד אנוואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של ארצות הברית, במחנה דוד, מן ה-1 בספטמבר עד 20 בספטמבר 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשולם במזרח התיכון. הם מומינים צדדים אחרים לסקטור הערבי ישראלי להutrף אליה.

הקדמה

החתירה לשולם במזרח התיכון חייבות להיות מוגנית על ידי האמור לעיל:
* הבסיס המוסכם להסדר ברכבי שלום של הסktor בין ישראל לבין שכנותה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקייה.

* לאחר ארבע מלחמות במשך 30 שנה, וחסר מאמצוי אנווש נמרצים, המזרח התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לירדן של שלוש דתות גדולות, עדין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון ערגים לשולם, כך שנinan יהא להסביר את משאבי האיזור הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיטוקי שלום וכדי שאיזור זה יוכל להיות דוגמא לדוקים ולשיתוף פעולה בין אומות.

* היומה ההיסטוריה של הנשייא אסדת בכיוון בירושלים, ובكل הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, ובquierו הוגמלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, העוזה שלום שהעלו שני המנהיגים. וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמוathy שטי הארץ את יודי השלחויות הללו, יצרו הוודמנויות חסרת תקדים לשולם שאין להחמיר את נרצה לחסוך מן הדור הווה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.

* הוראות מגילות האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והלגייטימות הביז'לאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.

* כדי להשיג מערכת של יחסי שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דריש משאי' ומתן בעיתור בין ישראל ובין כל אחד משכנותה המוכנה לשאות ולחת עמה על שלום ובטחון, לשם ביצועם של הוראות והעקרונות שבמחלטות 242 ו-338.

* השלים כיבור ריבונתה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמותה המדינית של כל מדינה באיזור ואחת כוכחה לחוויה שלום בתפקידים ומוכרם, חופשיות מאויימים או מעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקרה מטריה זו עשויה להזכיר תנועה לקרה עיןן חדש של התפישות במזרח התיכון. סיופין על ידי שיתוף פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמירת יציבות ובហבhaftה בטחון.

* הבטחון מוגבר על ידי מערכת של יחסי שלום ועל ידי שיתוף פעולה בין אומות הנגנות מיחסים נורמליים. נסף לכך, בהתאם לתנאי חוו שלום, יכולם הצדדים, על בסיס של הרדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים בגין אזורים מפורטים, אזורים של הגבולות על כל נשך, תחנות להתראה מוקדמת, וכוחות ביז'לאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הנם מועלמים.

מסגרת

בhbאים את הגורמים הללו, נוחשים הצדדים בהחלתם להגיע להסדר צורק, מקייף ובר-קיימא, במזרח התיכון על ידי חתימתם של חוזי שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על

הוראותיהם יוכבדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותם ופעולותיהם להתחייבויות הכלולות בסוגרת זו.

מוחמד אגואר אל-סאדאת
נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

מנחם בגין
ראש ממשלת ישראל

עד לחתימתו: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של ארצות הברית

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242

מי 22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושבה הי' 1382.

מועצה הבטחון.

בבביעה את דאגתה המתمرة למצב החמור במו רוח-התיכון, קיימה שכטן כל מדינה באיזור תוכל לחות בבטחון. בהושפה להטעים כי כל המדינות החברות, בקבלן את מגילת האומות המאוחדות, נטלו על עצמן התחביבות לפעול בהתאם לסעיף 2 של המגילה,

ו. מאשרת כי מימוש של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צודק וברקיימה במזרחי התיכון. שעלו לכלול את החלתם של שני העקרונות דלקמן:

- (1) נסיגת של כוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו בסכוך האחרון;
- (2) שיממת קע' לכל טענות לוחמה או מצבי לוחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמותה המדרנית של כל מדינה באיזור, וזאת לחותם בשלום, בתחום גבולות בטוחים ומוכרים. חופשיות מאויימים או מעשים של שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך:

- (א) לעירוב לחופש השיט דרך נתיבי מים בין-לאומים באיזור;
- (ב) להציג ישב צודק של בית הפליטים;
- (ג) לעירוב לא-יפגיעה בשטחה של מדינה באיזור ולעצמותה המדרנית על-ידי אמצעים הכלולים כינוים של אורירים מפוזרים;

3. מבקשת מעצמה המזקירה הכללי למונוט גזג מיוחד אשר יצא למזרוח-התיכון. לכונן ולקיים מנעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקرم הסכם ולסייע למאיצים להשיג הסדר מוסכם בדרך של חילוק של חוויה ולחותם ועדות-תביעות. לשם יישוב הדדי של כל תביעות בסופו.

4. מבקשת מעצמה המזקירה הכללי לדוח למועצה הבטחון על ההתקדמות שבמאיצי הנציג המזקיך בכל ההקדם האפשרי.

(2) הגשת הסכמתם להצעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודיה, שומרון וחברה עזה.

(3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודיה, שומרון וחברה עזה להחליט כיצד יקיים מיניהם עצמי באופן המתישב עם הוראות הסכם אשר להם.

(4) השתתפותם, בנקבע לעיל, בעבודה של חוויה הנושאית ונוגנת בדרכם חווה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. יונקו כל העדים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחונן של ישראל ושכנותיה במשרף תקופת המערב ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תיכון רשות המינהל העצמי כוח משתראה מוקומי חזק. הוא ירכיב מתושבי יהודיה, שומרון וחברה עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראליים, ירדנים ומצרים שיתמכו לבך.

3. במשך תקופת המערב יהו נציגיהם של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועד מהמרת, כדי להחליט. מתוך הסכמה, על העקרונות להגנטם של בני-אדם שעוזבו את יהודיה, שומרון וחברה עזה ב-1967. יחר עם אמצעים נוחים כדי למנוע אנדרטומיסיה ואי-סדר. וערה זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי ענן מסווק.

4. מצרים וישראל ופעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהירות. צודק וקבוע של הפתרון לביצוע הפליטים.

ב. מצרים – ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להזקק לאוים או לשימוש בהם כדי לישב חילוקי דעות. כל חילוקי דעות יושבו באמצעותם. בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.

2. כדי להציג שלום ביניהם, מוסכמים העדים לשאチ ולהתחת בתום לב, מטרה לחותם תוך שלושה חורשים מתחmitt מסגרת זו, על חווה שלום שניהם; והם מזמינים את העדרים האחרים לסכון לפתחה בעת ובעוונה אחת במשאיותן, ולהחותם על חוויה שלום דומים. מטרה להציג שלום כולל באיזור. המטרת להציג חווה שלום בין מצרים ובין ישראל תנחה את המשאיותן לשולם ביניהם. העדרים יסכימו על האופנים ועל לחם הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החווה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מעהירות כי העקרונות וההוראות המתוירות להן צריך שיחולו על חוויה השלים בין ישראל ובין כל אחת משבונותה – מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.

2. החותמים יוכנו בזיהום מערכות יחסים שהן נורמלויות לגבי מדיניות השירותים בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיום את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. העדרים שיש לנוקטם לעניין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה

(ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן ערכות לכך כי בתחום שיפורם יהיה אורךיהם של העדרים האחרים מן ההגנה של הלווי משפט הוגנים.

3. החותמים צריכים לברוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוויה שלום סופיים, כדי לתרום לאוירת השלום, שיתוף הפעולה והירידות, שהיא מטרת המשותפת.

4. ניתן להקים ועדות-תביעות. לשם יישוב הדדי של כל תביעות בסופו.

5. ארציות-הברית תזמין להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופני ביצועם של ההסכמים ויעבורו של לחם הזמנים להזקאה לפועל של התchieויות העדרים.

6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תחקק לחזור בחוויה שלום ולהבטיח כי לא יפררו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוויה שלום, ולהבטיח כי

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלה ישראלי ונשיא מצרים

מכבת ראש ממשלה ישראלי מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,
אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אני השעה לפני בית המשפט של ישראל (הכנתה) להחליט בדיקמן:

אם יוסכם במשר המשא ומתן לכרזת שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים התלויים ועומדים, האם הנך بعد הוצאתם של המתישבים הישראלים משטחו סיני הצפוני והדרומיים, או

שאתה بعد השארותם של המתישבים הנזקרים בשטחים אלה. הצעה זו תאפשר לחולטן מן המשמעת המפלגחות הפרלמנטרית הצעבה. אドוני הנשיא, על שאלה זו חואח חופשיה להחלטה עתה על ידייך מ-20. כל חבר כנסת, כפי שאני

מאמין, הן מספלי הממשלה והן מספלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם לטעפונו.

בכנות,

מנחם בגין

מכבת העברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנוואר אל סאדאת, 22.9.78:

אדוני הנשיא,
אני מעביר בזאת העתק מכתב אליו מאת ראש הממשלה בגין, המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי סיני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לך, אני מבין מכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתישבים הישראלים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוועדה אל הועל של חווה השלום היא דרישת מוקדמת לכלו משא ומתן בדבר חווה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכבת מאת ראש ממשלה ישראלי מנחם בגין

מכבת נשיא מצרים אנוואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.78:

אדוני הנשיא,
בקשר ל'מסגרת להסדר בסיני', העומדת להחתם היום, הייתה רוצה לשוב ולאשר את עמדתך של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי היישובים:

נוסף החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 338.

אומץ על ידי מועצת הבטחון במושבה הי-1747, ביום 21 ו-22 באוקטובר 1973.

מועצה הבטחון.

1. קוראת לכל הצדדים להימנה הקיימת לחודל מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא יאוחר מ-12 שעות לאחר רגע אימוץה של החלטה זו, בغمודות שאוthon הם תופסים עתה:

2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדרך להתחילה מיד לאחר הפסקת האש ביביעו החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חליקה;

3. מחייבת כי מיד ובעת ובונה אחת עם הפסקת האש, יוחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדבר, בחסות נאותה, שטטרתו לבונן שלום צודק וברקיימה במורח התייכון.



מספר שווה של חברים ערבים וישראלים, יכולה לפתח על ביצוען של פעילויות אלה. בדרך זו
תאה העיר בלתי מוחלקת.
בכנות,
מוחמד אנוואר אל סאדאת

מכבת ראש ממשלה ישראלי מנחם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:
אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל
(הכנסת) חוק לאמור:
"המשפט, השיפוט והמיןיל של המדינה יהולו בכל שטח של ארץ ישראל שהמושלה קבעה בצו."
על יסוד חוק זה נתנה ממשלה ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת, שאינה ניתנת
לחולקה, בירת מדינת ישראל.
בכנות,
מנחם בגין

מכבת נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנוואר אל סאדאת, 22.9.1978:
אדוני הנשיא,

קיבלתني את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר
העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין, לידיעתו.
עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשארה כפי שהעהרו עלה השגריר גולדרברג בעצרת הכלכלית
של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, בטעצת הבוחן של
האומות המאוחדרות, ביום 1 ביולי 1969.
בכנות,
ג'ימי קרטר

מכבת נשיא מצרים אנוואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התchingיות מצרים
לנהל מויים על יהודה ושומרון גם ללא הטרפות ורדן למאה ומתקן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשлом במורח החיבור" אני פונה אליו במכבת זה, כדי להודיע על עמדת
הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי鄙意 של ההסדר הכלול.
כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות הקשורות בגדרה המערבית ובעוות, כדי להגן על הזכויות
הגיטומיות של העם הפלשניאי, תהא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התקופוד הערבי הנובע
מהוראות אלה, בעקבות התיעזויות עם ירדן ונציגי העם הפלשניאי.

בכנות,
מוחמד אנוואר אל סאדאת

1. כל המתישבים הישראלים חייבים להיות מפונים מסני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה
שפורטה לשם הוואתו אל הפעול של חווה שלום.
2. הסכם של ממשלה ישראלי ושל מוסדותיה החוקתיים לעיקרון יסודי והוא איפה ודרישה
מקודמת לפתחתו של משא ומתן לשלם לשם בריתתו של חווה שלום.
3. אם לא ת מלא ישראלי אחרי התchingיות זו, תהא ה"מסגרת" בטלה וחסרת חוקף.
בכנות,
מוחמד אנוואר אל סאדאת

מכבת העברת של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלה ישראלי מנחם בגין, 22.9.1978:
אדוני ראש הממשלה,
קובלתני את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המתאר כיצד הנך מתכוון להניח את שאלת עתדים של
הישובים הישראלים בסינוי לפני הבנסת, לשם החלטתה.
לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,
ג'ימי קרטר

לוט: מכבת מאת הנשיא סאדאת

מכבת נשיא מצרים אנוואר אל סאדאת לנשיא אריה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:
אדוני הנשיא,

אני כותב לך לשוב ולאשר את עמדתך של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:
1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדרה המערבית. יש לכבד ולהשיב זכויות ערביות
חויקות והיסטוריות בעיר.

2. ירושלים הערבית צריכה להיות בריבונות ערבית.
3. התושבים הפלשניאים של ירושלים הערבית יכולים להשתמש ברכוביהם הלאומיות
הגליטומיות, בהיותם חלק מן העם הפלשניאי בגדרה המערבית.

4. יש להחולל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבוחן השויות לעניין, ובמיוחד החלטה 242
ו-267. כל הצדדים שנקטה ישראל כדי לשנות את מעמדה של העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.

5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להגנות מחופש הפלחן והזכות לבקר
במקומות הקודשיים, ולעbor אליהם, ללא הבחנה או הפליה.

6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגו.
7. פעילות חינניות בעיר צריכה להיות בלתי מוחלקת, ומוסعة עירונית משותפת המורכבת

מכח נשייא ארצות'הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלה ישראלי מנחם בגין על הגדרת המונחים "העם הפלשנינאי" ו"הגדה המערבית", 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הורעת לי את האמור لكمן:

א. בכל פסקה שבמסמך המסגרת המוסכם, הכתובים "פלשנאים" או "העם הפלשנינאי" מפורטים ומובנים, ויפורשו ויובנו על ידך כ"ערבי הארץ ישראל".
ב. בכל פסקה שבה מופיע הבטווי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלה ישראלי כיהודה ושומרון.

בכנות,
ג'ימי קרטר



קווי היסוד של חכבייה הממשלה

במרכז פעולתה של ממשלה האחדות הלאומית המתיצבת לפני הכנסת
ו-אחת-עשרה יעדתו המשמעות הבאות:

א. (א) הכרת אחדות הגורל ושותפות המאבק לקיומו של העם
היהודי במרולדת ובתפוצות הגולה;

(ב) הוודאה ביצירתה המדינית החברתית, הכלכלית ותרבותנית
להגשמה ייעודו ומרכזי של מדינת ישראל - קיבוץ
גלויות העם היהודי במרולדתו;

(ג) החשת העלייה מכל הארץ, עידור העלייה מארצאות הרוזה,
ומערכאה מחדה במאץ להציג יהודים נרדפים, להביע
לחוף נבטחים ולממש את זכותה לעלות ארצה.

ב. יוזיה המדיברים והמרכזיות של הממשלה בתחום ذاتם הם:
הטיש טלית ושלוט באזרע והרבותו, ניטוס השלום עם מצרים
ולוציאם צהיל מלכובן-תוך הבתוח שלום יישובי הצפון.

ג. (א) הממשלה תעשה למען טיפול ייחסי יריודות וקשרי-גומליין
בין ישראל לבין כל מדינה שוררת שלום;

(ב) הממשלה תוסיף לשකוד על העמיה יחסיה הידידות והבנה
השוררים בין ארצות-הברית לישראל;

(ג) הממשלה תעשה לחידוש היופים הדיפלומטיים עם
ברית-הסועזות ועם מדינות באסיה, באפריקה
ובאמריקה-הטליבנית שנתקו יחסיהן עם מדינת ישראל.

ה. מודיעות החוץ והבתוכן של ישראל תהיה מכונה לבטיח
 עצמאותה של מדינה, חזוק בטוחנה וכינון שלום עם כל
 שכנותיה.

./. הממשלה

5. הממשלה תשකוד על הגברת עוצמתו של צה"ל, כוח הרוחענו
וכורש עמידתו מול כל איום צבאי, ווחפיע בתקיפות נגד
התerror מכל מקור שהוא.
6. ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אחת ברכובות
ישראל שהינה ביחס לחלוקת; לכל בני הדותם תימשך
וחוכותו, תמוך גישה חופשית אל המקומות והקדושים להט
וחופש הפולחן.
7. הממשלה תסייע להעמיד את שאיפת השלום בראש דאגתה ולא תחשוף
כל מאמץ לקוט אום השלום.
8. הממשלה תפעל לקידומם ולהזקוקם של היחסים ההודדים עם
מצרים על-פי חוזה-השלום.
- ולבסוף תקרא למצרים למלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל
ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מrhoו של החוזה
ומכוונות הצדדים החדומים עליו, לרבות חידוש מלא של הייצוג
והקשרים הדיפלומטיים בין שתי המדינות.
9. הממשלה תפעל להמשך תהליכי השלום על-פי המסקנה שלום
במצרים-הtícon שנוסכם עלייה בкамפ-דייוויד ולהידוש
המשמעותי לכינון האוטונומיה המלאה לתושבים הערבים
ביהויה, בשומרון ובachelor-עדיה.
10. ישראל תקרא לירדן לפתח במשמעותו שלום כדי להביא
לפתיחה דף חדש באזרע, למען פריחתו ושיגשוגו.
ממשלה ישראל תדרן בהצעות שירדן חלה במשא-ומתן.

ערבי

11. ערבי יהודת, שומרון וחל-עזה ישחפו בקביעות עתידם
באמור בהסכם קמף-רייגויד.

12. ישראל חונגר ל�建 מדרינה פלשתינאית נספה בחל-עזה ובשטוח
שכין ישראל לירדן.

13. ישראל לא תישא ולא תחן עם אש"ף.

14. במשך תקופת כהונתה של ממשלה האזרות לא יחול שינוי
בריבונותם ביהודה, בשומרון ובחלא-עזה, אלא בהסתמך
המערך והליך.

15. (א) יוכתח קיומם ופיגורם של היישובים שהוקמו על-ידי
על-ידי ממשלה ישראל ועל היקף פיתוחם יוחלט במטלה;

(ב) 6 ~ 5 יישובים יוקמו תוך שנה. קביעה
משמעותה תיעשה בהסתמכת הדraitות תוך שבוע מע
הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע החלטות של ממשלה קודמות על הקמת יישובים
שטרם הוקמו ומשמעותם יפורטו בראשימה שחזורף
תוך שבוע מעם הקמת הממשלה; יהיה בשנים
של אחר-כך, במועדיהם שתקבע ממשלה האזרות הלאומית
במליאתה;

(ד) הקמת יישובים חדשים תהיה טרובה אישור רוב שריה
הממשלה.

.//הממשלה.

61. הממשלה תעשה כל אשר נדרש להבטיח את שלום הגליל.
ייקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו הרצאת צה"ל מלבנון, תוך
פרק זמן קצר שיגודר על-ידי הממשלה.

62. ומדיניות הכלכליות-חברתית חפעל:-

(א) להקטנת חלותה הכלכלית של המדינה על-ידי הפחתת
הגרוען במאזן המחלומיים, גידול הייצור ומצטצום
היבוא;

(ב) ליציבות המשק על-ידי בלימת האינפלציה;

(ג) לחידוש צמיחה ומשק תוך קיום תעסוקה מלאה;

(ד) לשינוי מבנה המשק על-ידי הגדרתם של ענפי הייצור
והייצוא ובヰסוסם והקטנת חלקם של השירותים
הציבוריים והມיבALLEים;

(ה) לעידודם של אזרחי ההתיישבות ברכבי הארץ וערי
הפיתוח ולהרחבות, לאלוקה צודקת של הנט בעין חלק
הציבור ולקיים חוקן של מערכות החינוך, בריאות
והוראה.

63. לשם השגת יעדים אלה חפעל הממשלה:-

(א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזורית
והביטחונית - ובלימת הצריכה הפרטית;

(ב) להשגת הסכם כלכלי-חברתי עם הסתדרות, המפעלים
ושאר גורמי המשק;

(ג) לעידוד החסכו הלאומי לצורתו, באמצעות חיזוק
האמון בו וקיום התchipiyot הממשלה, בהתאם לחוק
שנתקבל בכנות בושא זה;
./
לקידומו

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון תוך הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לשט עירוד המפוקה, להעמקת הגביה ולחולקה כורקם של גטל המסים;

(ו) למיצות במצרי היסוד שיבטחו זפקה סדרה ויישמו כמשיר להכונת החקלאות תוך חתירה לשיעור קבוע של חמיכות והחיר לצרכן;

~~הנחיות זה ערך צבאות שבסוזן עכל עובד שכך מינימום הצמוד לשכר הממוצע במשק;~~

(ז) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדיים.

19. הממשלה פעיל:

(א) לייעול ולהרחבת חשתית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח החשיה, לריבוי ההשקעות ולהקמת מפעלים תעשייתי-תעשי;

(ב) לביצוס החקלאות ולהרחבת ייצורها;

(ג) לעידוד התעשייה הנכנתת וחירות הפנים;

(ד) לקיום מוגבות שכון המכונה לקליטה עלולים חרשים, לwijorm של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדיים;

(ה) לבניית דירות להשכלה ברמי-שכרות סבירים, במיוחד לזוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדיים;

(ו) להרחבת והעמקת מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה פעיל למיניהם ירידת ולחזרת למלות של האזרחים שעזבוה.

/הממשלה

21. הממשלה תפעל להמשך פיתוחו של המיגזר הערבי והדרוזי, ולהשלמת חכניות-מיוחאר ביישובים הערביים והדרוזיים כדי לאפשר נוחיות בינוי לפי חכניות-זומינאר.

22. ייעשו מאמצים מיוחדים לקליטת ומשכילים מבין בני הייעוטים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקדם את שיתופם באחריות, ממלכתית וציבורית.

23. הממשלה תבדוק אם נושא ההקדשים המוסלמים.

24. יישמו עקרון הבעלות הלאומית על הקרקע. חוק ורשות-שרים לדון על מקרים חריגים.

25. החלטה על מכירת נכסים עסקיים שבבעלות המדינה תחქבל על-ידי הממשלה.

26. המדינה הכלכלית והחברתית תושתות על חכנית כוללת שוכבא לידועה הכננת והציבור, וחוופעל בהתאם ובעקבות להשתגט יעדיה.

27. (א) הממשלה תמשיך לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל החובבים - ללא הבדל דת, גזע, לאום, מין או עדת;

(ב) הממשלה תיזום חוקת חוק נגד הסנה גזענית, בגין להוראות החוק הקיימות בעניין זה.

28. הממשלה תבדוק אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון המקומי; תיבחר חלוקה זההיריות והטמוכיות בין השלטון המרכזי ומקומי; ייקבעו סורי טימון וייבחו מкорות-הטימון שיבטיו פעולות תקינה של השלטון המקומי.

./הממשלה

29. (א) הממשלה תפעל לעקירת הפשע והאלימות ולהחרמת ההכרה
בעליזוניות שלטונו החוק;

(ב) יוגבר כוורתה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל
גילויה.

30. אחדות העם וחיבור מתקנים מחייבים טיפול סובלנות חרדית
וחופש מיטפון ורத. הממשלה תמנע כל כפיה דתית
וזגטי-דתית מאיזה צד שהוא; חבטיהם לצרכי הרת ציבוריים
באמצעות המדינה; תקיים חופש דת ומצוון לכל העדות
הלא-יהודיות ותפק על השבון המדינה את זרכיהן הדתים,
ותבטיח חינוך דתי לכל הילדיں שהוריהם רוצחים בכך.

31. יישמר הפטוטוס-קרו במדינה בענין דת.

32. החיבור יושתת על ערכי הנצח של עם ישראל.

33. הממשלה תקיים אם כל התחייבויות הבינלאומיות של
מדינה ישראל.

כט
רצלין
ז'אנר
טודור

10/10/1948

٢١ مارس ١٩٨٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ



The President

الرئيس

April 20, 1982.

Dear Prime Minister Begin,

Thank you for your letter of April 19 which I read with great interest. As I told you in my letters dated March 21 and April 16 and the oral messages I conveyed to you through Minister Sharon, the Arab Republic of Egypt is determined to fulfill all its obligation under the Camp David accords and the Peace Treaty in good faith. Likewise, we expect Israel to do the same. This is the only course that is compatible with our interest, and in fact, with the interest of all peoples of the Middle East. When I repeated several times since I assumed office that peace to us is a strategic goal and not a tactical maneuver, I wanted to deepen the commitment of both peoples to the ideal of peace. You would also recall that I made it a point to state that the completion of final withdrawal from Sinai will cement the relations of peace and open new avenues for cooperation and interaction. This being our record, it is abundantly clear that we intend to keep our word and honor our commitment. It is inconceivable that we violate our undertakings for we believe that such a conduct could not generate any benefit to either party. Since we took the first step on the road to peace, we pledged ourselves to work for a comprehensive and durable peace. A fragile or shaky arrangement would undermine our purpose and set back our efforts.

In the "Framework For Peace in The Middle East", we made a commitment to enter into "negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects". In order to ensure a peaceful and orderly transfer of

.../...



The President

الرئيس

- 2 -

authority, while taking into account the security concerns of all the parties, it was agreed that there would be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. A self-governing authority would be freely elected by the inhabitants of the West Bank and Gaza to provide them with full autonomy. The self-governing authority would replace the military government and its civilian administration which are to be withdrawn. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining forces into specified security locations. The final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues would be negotiated, with the participation of representatives of the inhabitants, not later than the third year after the beginning of the transitional period.

On March 26, 1979 as we signed the historic Peace Treaty, we signed a letter containing a commitment to negotiate continuously and in good faith to conclude these negotiations at the earliest possible date. The purpose of these negotiations was stated as follows: "to agree, prior to the elections on the modalities for establishing the elected self-governing authority (administrative council), define its powers and responsibilities and other related issues". We intend to continue negotiating with you, with the help of the United States as our full partner, until we reach agreement. It is vital that we set in motion the process of solving the Palestinian question, because we are determined to reach a just, comprehensive and durable settlement of the Middle East conflict in accordance with the provisions of the Camp David Framework which remains the only binding document between our two countries.

.../...



The President

الرئيس

- 3 -

This is our policy today and it will remain unchanged in the future. We are most willing to accelerate the pace of progress in these negotiations in order to advance the cause of comprehensive peace and widen the scope of the negotiations. We want to attract other parties to the conflict to the table of negotiations. This is the best guarantee for regional security and stability.

Dear Mr. Prime Minister,

I am certain that you realize the importance of solving the problem of the location of the boundary line near Taba as soon as possible. As I told you before, I want to eliminate any possible source of friction in the future. I want us to cooperate together in order to give our pioneering step all the necessary elements for durability and continuous growth. I can not emphasize to you adequately the need to avoid any controversy in the months and years to come. Therefore, it is crucial that we agree on a formula for settling this disagreement through arbitration by a certain date. The last development we want to see is a prolonged and protracted conflict over a point that has a symbolic significance to our people. Fixing a date for settling the matter will not hurt the legitimate interest of either Party. It is a technical point that does not require much investigation and litigation. To repeat my favorite line: Let us concentrate on the future with hope and optimism. I count on your wisdom and good judgment.

With best wishes,

Yours Sincerely

Mohammed Hosny Mubarak

10' SNOW PEN

April 20, 1982

Dear Mr. Prime Minister:

The pursuit of peace among nations represents the foremost goal of American foreign policy, for only through peace can the peoples of the world achieve security, prosperity and hope for future generations. I know that the Egyptian and Israeli peoples, having suffered the ravages of war for so many years, share this vision of peace and hope. Thus it was that the Egyptian and Israeli peoples, through their leaders, broke the psychology of war and embraced in peace. In these times of tensions and violence throughout the world, the Camp David Accords and the Egyptian-Israeli Peace Treaty therefore represent the highest standard against which other efforts to achieve peace must be measured. As we approach the completion of the first stage of the Camp David Framework, I therefore wish to take this opportunity to reaffirm with you the commitments of peace.

As you know, the Treaty of Peace between Egypt and Israel and the Camp David Framework Agreement continue to be central elements in the security policy of my Administration for the region. It is therefore in the United States' abiding security interests to ensure that the Treaty of Peace is rigorously applied and respected and that challenges to it from whatever quarter are met and overcome. I am committed to this end.

The Multinational Force and Observers created by the Protocol between Egypt and Israel can play an important part in ensuring respect for the Treaty of Peace. The Multinational Force and Observers is instructed by the Protocol to supervise the implementation of Annex I of the Peace Treaty and to employ its best efforts to prevent any violation of its terms. The Protocol also provides for MFO arrangements ensuring the freedom of navigation through the Strait of Tiran in accordance with Article V of the Treaty of Peace. I realize that the effective implementation of these MFO duties is of critical importance to Israel. I therefore reaffirm our full support for the MFO and the effective implementation of its responsibilities, in accordance with the letter of the United States to you at the time of the signing of the Protocol.

His Excellency,
Menachem Begin,
Prime Minister of the State of Israel,
Jerusalem.

The ability of the State of Israel to provide for its self-defense is a vital interest of the United States. Accordingly, as I have previously stated, I am determined to see that Israel's qualitative technological edge is maintained and am mindful as well of your concerns with respect to quantitative factors and their impact upon Israel's security. It goes without saying, Mr. Prime Minister, that fulfillment of the binding obligations contained in the Agreements entered into between the United States and Israel, particularly since 1973 in the context of the peace process, remains a central aspect of our policy.

It is equally in our security interest to resolve the Palestinian problem in all its aspects. You, President Mubarak, and I are in agreement that the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to resolve this problem. It is for this reason that the United States remains committed to make its best efforts to pursue an early and successful conclusion of negotiations for full autonomy and the establishment of a Self-Governing Authority (Administrative Council) for the Palestinian inhabitants of the West Bank and Gaza, as called for in the Camp David Framework Agreement.

In order to succeed in this task, all sides must maintain the spirit of friendship and cooperation which has marked our efforts to date. As a full partner in this effort, let me assure you of America's commitment to peace and continuing support.

Mr. Prime Minister, I am fully sensitive to the anguish you and the people of Israel are experiencing in these difficult days and the weight of responsibility you bear in facing the risks which remain. I am convinced that history will show that your sacrifices have ensured the security of the State of Israel and the Jewish people.

With my highest regards,

Sincerely,

Ronald Reagan

כלכליים ולמחסומים לתחווה חופשית של טובין ובניארדם, והגנה הדרית על אזהרים באמצעות
הליבי משפט הוגנים.

מסגרת לכריתת חוזה שלום בין מצרים וישראל

כדי להשיג שלום ביניין, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולהת חתום לב, במטרה לברות, תוך
שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניין.

מוסכם כי:
הarter בו יתנהל המשאיומtan יהיה תחת דגל האומות המאוחdot, במקום או מקומות שעיליהם
יוסכם באורח הרדי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו בפרטן וה של הסכום בין ישראל ובין מצרים.
תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפעול בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחם חוזה השלום, אלא
אם כן יוחלט אחרת בהסכם הדרית.

הצדדים הסכימו על העניינים דלקמן:
(א) החלתה המלאה של ריבונות מצרים עד לגבול הבין-לאומי המוכר בין מצרים ובין ארץ-ישראל
המנדרטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוינים ישראלים מסיני;
(ג) השימוש בשודות התועפה שהותירו הישראלים ליד אל-עריש, איתם, עזיזן ואופירה, למטרות
אורחות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמת
קונסטנטינופול מר-1880 החלה על כל האומות; מצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתיבי מים בין
לאומיים, שייהיו פתוחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובלתי ניתן להתקלה;
(ה) סילית בכיש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים
ולירדן; וכן

(ו) העבת כוחות צבאיים במפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מידייה אחת (ממוגנת או רגילה) של כוחות מזוינים מצרים תוצב בתחום איזור
הנמצא בסיס קלומטרא (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ולהעתה-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחdot ומשטרת אורחות, המצוידת בנשק קל לביצוע תפקיד משטרת
רגילים. יוצבו בתחום איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבין-לאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה
מי"ט ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום ג' ק"מ ממזרח לגבול הבין-לאומי יהיו כוחות ישראליים מוגבלים, שלא
יעלו על ארבעה גדרות חיל-רגלים, ומשקייפי האומות המאוחdot.

ד. יהודות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גדרות, יתווסף למשטרת אורחות בשמירה
הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחס המדויק של האורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשאיומtan לשולם.
יכול שיתקיים תחנות להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי החסכם.

כוחות האומות המאוחdot יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-50 ק"מ מהסייעתיכון
והגבול בגבול הבין-לאומי, ו- (ב) באיזור שארם-א-שיין. כדי להבטיח חופש מעבר דרך מצרי
טיראן; וכוחות אלו לא יפנו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחן של האומות המאוחdot פינוי
כאמור בהצעה פה אחר של חמיש החברות הקבועות.

לאחר שייחם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הבניינים, יוכנו יחסים נורמליים בין מצרים ובין
ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפולומטיים, יחס כלכלה ותרבות, שימוש קע' לחרמות



כל חלקייהן. מטרתם היא להציג שלום ויחסים שכנות טובים. הם מכירים כי כדי שהשלום יתמודד, עליו להקיף את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכוסן. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפחות מנקודת מבטו של שלום לא ורק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולהתדבר על דבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרתה זו, לצד ענייהם הם הסכימו לפעול כאמור לעיל:

א. יהודה, שומרון וחבל עזה
ב. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערבי ארכ'ישראלי צריכים להשתתף במשא ומתן על פתרון בעית ערבו ארכ'ישראלי על כל היבטיה. כדי להציג מטרה זו צריך שתינגן משאיומתן בדבר יהודה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

(א) מצרים וישראל מסכימים, כי כדי להבטיח העברת מסודרת ובדרך שלם של הסמכות, ובהתחשב בצרבי הבחן של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגביה יהודה, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמיש שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, יסוגו, על-פי הצדדים אלה, המשל העבאי היראיל' ומינהלו האורי, לכשਬור בבחירה חופשיות על ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי כדי להציג את המשל העבאי הקיים. כדי לשאותולחת על פרטיו הסדר המעביר תווומן ממשלת ירדן להציג את המשל העבאי של בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צריכים להתחשב ביאותן הנזקן המינימלי העצמי של תושבי השטחים האלה והן ביצרכי הבחן הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדבר.

(ב) מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדריכים לינונה של רשות המינימלי הנבחרת ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יובילו לכלול ערביים ארכ'ישראליים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערביים ארכ'ישראליים אחרים. כפי שיסכם עליהם באורח הדרי. הדריכים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינימלי העצמי. שיופעלו ביהודה, שומרון, וחבל עזה. תאה נסיגה (a) של כוחות מזוינים ישראליים וישראלים וחיה פרישה מחדש של הכוחות היראילים ישארו לאורי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר העצורי. יוקם בווח משטרת מקומי חזק אשר יוכל לכלול אורהים ורדניים. נספ' לבך, כוחות ישראליים וירדניים ישתחפו בסירורים משותפים ובאויש עמדות פיקוח. כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

(ג) כאשר תיבכן ותינגן רשות המינימלי העצמי (מעצת מינהלית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחל תקופת המעבר של חמיש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יותר ממן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנגן משאיומתן כדי לקבוע את המעדן הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת היחסים ביניהם ובין שכנותם, וכך לכנות חווה שלם בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לסיוםה של תקופת המעבר. משאיומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון, וחבל עזה. יוכנסו שתי עדרות נפרדות, אר' קשורות זו בזו, והוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו יסכימים על המעדן הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, ועל היחסים ביניהם ובין שכנותם, והוועדה השנייה, המורכبة מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כאשר האחוריים יעצרו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה. שומרון וחבל עזה, כדי לשאת ולהתדבר על חוות השalom בין ישראל ובין ירדן. תוך התחשבות בהסכם שהושג בדבר המעדן הסופי של יהודה. שומרון וחבל עזה. המשא ומתן מוקדמת, נוכחותם של כוחות בינלאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים יתבסס על כל הוראותיהם ועקרונותיהם של החלטת מועצת הבחן 242. המשא ומtan יקבע, בין שאר עניינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיהם של הסדרי הבחן, הפתרון שניבגע בין המשאיומתן חייב להכיר גם בזכותו החוקית של ערבי ארכ'ישראלי ובצריכיהם הצורתיים.

בדרכם וו' ישתתפו ערבי ארכ'ישראלי בקביעת עתדים הם באמצעות:
(1) המשאיומתן בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המעדן הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים. עד לסיוםה של תקופת המעבר.

מסגרת לשולם במזרח התיכון שהוסכם עליה במחנה דוד

מוחמד אנוואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם גימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אмерיקה, במחנה דוד, מן ה-5 בספטמבר עד 20 בספטמבר 1978, והסכימו על המסדר דלקמן לשולם במזרח התיכון. הם מזמינים עדרים אחרים לשום הערבי-ישראלי להצטרכ אליה.

הקדמה
החתירה לשולם במזרח התיכון חייבות להיות מנוחה על-ידי האמור לעיל:
* הבסיס המשכם להסדר בררכי שלם של הסכום בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבחן, על כל הלאה.

* לאחר ארבע מלחמות במשך 35 שנה, וחפרק כמעט אונוש נמרצים, המזרחה התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידין של שלוש דתות גדורות, עדין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרחה התיכון עורגים לשולם, אך שנותן וזה להסביר את משאבי הארץ הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקי שלם ובדי שאירור זה יכול להיות דוגמא לדוקים ולשיתוף פעולה בין אומות.

* היומה ההיסטורית של הנשיא סאדאת בבירתו בירושלים, ובكلת הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, העצות שלם שהעלו שני המניהגים. וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמי שתי הארץות את ייעודי השילוחות הללו, יצירו הוודנות חסרת תקדים לשולם שאין להחמיר את נרצה לחסוך מן הדר הוה והדרות הבאים את טרגדיות המלחמה.

* הוראות מגילת האומות המאוחדרות והנורמות המקובלות האחירות של המשפט והגיטימות הבינלאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות. כדו להציג מערכת של יחס שלם, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדרות, דריש משאיומתן בעתרד בין ישראל ובין כל את משכנותיה המוכנה לשאת ולהתעמה על שלם ובוחן. לשם ביצועם של כל הוראות והעקרונות שבחחלהות 242 ו-338.

* השלים דורש כיבור ריבונתה, שלמותה הטריטוריאלית ועכמאותה המדינית של כל מדינה באיזור ואות כוتها לחירות בשולם בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, הופשית מאויומים או ממיעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקרה מטרה זו עשויה להזכיר תנעה לקרה עין חדש של התפישות במזרח התיכון, שיופיע עלי-ידי שיתוף-פעלה בקידום התפתחות כלכלית, בשמירה יציבות ובכחthetaת בטחון.

* הבחן מוגבר עלי-ידי מערכת של יחס שלם ועל-ידי שיתוף-פעלה בין אומות הננהן מיחסים נורמליים. נספ' לכך, בהתאם לתנאי חוו שלם, יכולם הצדדים, על בסיס של הדרות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים בגין אורות מפורטים, אורות של הגבולות על כל נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחות של כוחות בינלאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יוכנסו כי הנם מועלמים.

מסגרת
בבאים את הגורמים הללו, נוחשים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מكيف וברקימה במזרח התיכון על ידי חתימתם של חוות שלם המבוססים על החלטות מועצת הבחן 242 ו-338 על נושא ההחלטה 242 ו-338 נספחים למסמך זה.

הוראותיהם יוכבו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותם ופעולותיהם להתחייבויות הכלולות בסוגרת זו.

מושכם אנוור אל-סאדראת נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

מנחם בגין

ראש ממשלה ישראלי

ועד לחתימתה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אмерיקה

בשם הרפובליקה הערבית של מצרים:

נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים של

מנחם בגין: ראש ממשלה ישראלי;

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדרות 242

מי-22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושבה ה-1382.

מועצה הבטחון,

בhbיעה את דאגתה המתמדת למצב החמור במזרח התיכון, בהטעמה כי אין להסכים לרכישת שטח עליידי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צודק ובר-קיימה שבו כל מדינה באיזור תוכל לחיה בביטחון. קיימה להטעים כי כל המדינות החברות, בקבלה את מגילת האומות המאוחדרות, נתלו על עצמן התחייבות לפעול בהתאם לשעיף 2 של המגילה,

1. מאשרת כי מימוש של עקרונות המגילה דורש ביןנו של שלום צודק ובר-קיימה במזרח התיכון, שעלינו לכלול את הלחמה של שני העקרונות דלקמן:

(1) נסיגה של כוחות מזוינים ישראליים משטחים שנכבשו בסכור האחרון;

(2) שימת קץ לכל טענות לחימה או מצבי לחמה וכיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור, וזאת לחיה בשלום. בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך

(א) לעروب לחופש השיט דרך נתיבי מים בין-לאומיים באיזור;

(ב) להציג ישב צודק של בית הפליטים;

(ג) לעירוב לאי-פוגעה בשטחה של כל מדינה באיזור ולעצמאותה המדינית על-ידיamus היכולים כינונו של אזרם מפוזרים;

3. מבקשת מעצמה המוכר הכללי, למנות נציג מיוחד אשר יצא למזרח התיכון, לכונן ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקדם הסכם ולסייע למאיצים להשיג הסדר מוסכם בדרך שלום בהתאם להוראותיה ולקורנותיה של החלטה זו;

4. מבקשת מעצמה המוכר הכללי לדוח למועצה הבטחון על ההתקרבות שבמאמצי הנציג המיותר בכל התקדם האפשרי.

(2) הגשת הסכמתם להצעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחברות.

(3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחברות להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתישב עם הוראות הסכם אשר להם.

(4) השתתפותם, כאמור לעיל, בעבודה של הוועדה הנושאת ונונצנת ברכבת חווה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. ינקטו כל העדרים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחוןן של ישראל ושכנותיה במשרף תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תכונן רשות המינהל העצמי כוח משטרת מקומי חזק. הוא ירכיב מתחשי יהודה, שומרון וחברות עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראליים, ירדנים ומצרים שיתמנו לכך.

3. במשרף תקופת המעבר יהו נציגיהם של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדת מתרדת. כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-ארם שעוזבו את יהודה, שומרון וחברות עזה ב-1967, יחד עם אמצעים נוספים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואיסדר. ועדת זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי עניין מסוון.

4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם מדיניותם אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהירות, צודק וקבוע של הפתרון לבניית הפליטים.

ב. מצרים — ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להזקק לאוים או לשימוש בכוח כדי לישב חילוקי דעת. כל חילוקי דעת יושבו באמצעותם. בהתאם להוראות סעיף 3 של מגילת האומות המאוחדרות.

2. כדי להציג שלום ביניהם, מוסכמים הצדדים לשאת ולחת בתום לב. מטרה לחותם תוך שלושה הצדדים מוחתמת מסגרת זו, על חווה שלום ביניהם; והם מומינים את הצדדים האחרים לסכור לפתחם בעת ובעוונה אחת במשאי-ומתן. ולהחותם על חוו שלום דומים, מטרה להציג שלום כולל באיזור. המטרת להחתימת חווה שלום בין מצרים ובין ישראל תחיה את המשאי-ומתן שלום ביןיהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החווה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוודרים להלן צריכים שייחלו על חוו שלום בין ישראל ובין כל אחת משבנותה — מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.

2. החותמים יכוננו ביניהם מערכאות יחסים שהן נורמלויות לגבי מדיניות השירותים בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדרות. הצדדים שיש לנווקטם לעניין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה

(ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן עירובות לכך כי בתחום שיפוטם יהיה אזוריהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של הליידי משפט הוגנים.

3. החותמים צריכים לבודוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוו שלום סופיים, כדי לתרום לאוירתה שלום. שיתוף הפעולה והידידות, שהיא מטרתם המשותפת.

4. ניתן להקים ועדות-תביעות. לשם יישוב הדרי של כל תביעות כספיות.

5. ארצות-הברית תזמין להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופן ביצועם של ההסכמים ועיבודו של לוח הזמנים להזאה לאירוע של התחייבויות הצדדים.

6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדרות תתבקש לחתוך בחוו שלום ולהבטיח כי לא יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוו שלום, ולהבטיח כי

חולפי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלה ישראלי ונשיא מצרים

מכתב ראש ממשלה ישראלי מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אגיש הצעה לפני בית המשפטים
של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלת דלקמן:

אם יוסכם במשך המשא ומתן לכנית שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים התלויים
ועומדים. האם הנך بعد הוועדים של המתיישבים הישראלים משתי טני העפונים והדרומיים, או
שהאתה بعد השארותם של המתיישבים הנוכרים בשטחים אלה.

ההצעה, אדוני הנשיא, על שאלת זו תחא חופשיות לחולtin מן המשמעת המפלגתית הפרלמנטרית
הרגילה. כך שאף על פי שהקואליציה נתמכה עתה על ידי ס"ד מ-15%, כל חבר הכנסת, כפי שאני
מאמין, הן מספלי הממשלה והן מספלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם למצבנו.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב העברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מעביר בזאת העתק מכתב אליו מאות ראי שרים מהממשלה בגין. המפרט כיצד הוא מציע להציג את
שאלת שובי סיני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לך, אני מבין מכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתיישבים הישראלים מסיני
בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוועדו אל הפעול של חווה השלום היא דרישת
מקודמת לכל משא ומתן בדבר חווה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאות ראי שרים ישראלי מנחם בגין

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת להסדר בסיני", העומדת להחותם היום, הייתה רצוח לשוב ולאשר את עמדתך של
הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי היישובים:

גוסח ההחלטה מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 338.

אומץ על ידי מועצת הבטחון במושבה הי-7470, ביום 21 ו-22 באוקטובר 1973.

מועצה הבטחון,

1. קוראת לכל הצדדים להחילה הקימת לחודל מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא
יאוחר מ-12 שעות לאחר רגעה אימוץ של החלטה זו, בעמדות שאוthon הם תפסים עתה:

2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדרך להתחיל מיד לאחר הפסקת האש בביצוע החלטת מועצת
הבטחון 242 (1967) על כל חיליה;

3. מחייבת כי מיד ובעת ובונה אחת עם הפסקת האש, ייחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים
בדבר, בחסות נאותה, שמטרתו לכונן שלום צודק ובכך קיימת במזרח-התיכון.



מספר שווה של חברים ערבים וישראלים, יכולה לפוך על ביצוען של פעילויות אלה. בדריך זו תהה העיר בלתי מוחלקת.
בכנות,
محمد אנוואר אל סאדאת

מכتب ראש ממשלה ישראלי מנחם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאמור:
"המשפט, השיפוט והמיןיל של המרינה יהולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו."
על יסוד חוק זה נתנה ממשלה ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת. שאינה ניתנת לחלוקת, בירת מדינת ישראל.
בכנות,
מנחם בגין

מכتب נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנוואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

קיברתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעכיר העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין. לודיעתו.
עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשarra כפי שהצהירו עליה השגריר גולדברג בערצת הכללית של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט. במועצת הבטחון של האומות המאוחדות, ביום 1 ביולי 1969.
בכנות,
ג'ימי קרטר

מכتب נשיא מצרים אנוואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התchingות מצרים לנחל מ�ם על הוודה ושומרון גם ללא הצערות ירדן למשא ומתן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל'מסגרת לשולם במורה החיבורן' אני פונה אליו במכتب זה, כדי להודיע על עמדת הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של ההסדר הכלול.
כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות הקשורות בגדה המערבית ובעה, כדי להגן על הכוונות הלגיטימיות של העם הפלשינאי, תהא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התקיף העברי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התוצאות עם ירדן ונציגי העם הפלשינאי.

בכנות,
محمد אנוואר אל סאדאת

1. כל המתיישבים הישראלים חייכים להיות מפונים מסני בהתחם ללוח זמנים. תוך התקופה שפורטה לשם הוציאו אל הפועל של חווה שלום.
2. הסכמתם של ממשלה ישראל ושל מוסדוחה החוקתיים לעיקרון יסודי זה היא איפה דרישת מוקדמת לפתחתו של משא ומתן לשולם לשם בריתתו של חווה שלום.
3. אם לא תמלא ישראל אחריו התchingות זו, תהא ה"מסגרת" בטלה וחסרת תוקף.

בכנות,
محمد אנוואר אל סאדאת

מכتب העברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלה ישראלי בגין, 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,
קיבליך את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המתאר כיצד הנך מתכוון להניח את שאלת עתודות של היישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת, לשם החלטתה.
לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,
ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת הנשיא סאדאת

מכتب נשיא מצרים אנוואר אל סאדאת לנשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:
אדוני הנשיא,

אני כותב לך לשוב ולאשר את עמדתך של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:
1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדה המערבית. יש לבכד ולהסביר זכויות ערביות חוקיות והיסטוריות בעיר.

2. ירושלים הערבית צריכה להיות בירכונות ערבית.
3. התושבים הפלשינאים של ירושלים הערבית וכאים להשתמש ביכולותיהם הלאומיות הלגיטימיות, בהיותם חלק מן העם הפלשינאי בגדה המערבית.

4. יש להחיל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבטחון השויות לענן, ובמיוחד החלטה 242 ו-267. כל הצערדים שנתקה ישראל כדי לשנות את עמדת העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.

5. לכל העמים לצריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להנות מחופש הפולחן והזכות לבקר במקומות הקדושים, ולעכור אליהם, בלי הבחנה או הפליה.

6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגינו.
7. פעילויות חינניות בעיר צרכות להיות בלתי מוחלקות, ומוסעת ערונית משותפת המורכבת

מכח נסיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלה ישראלי מנחם בגין על הגדרת המונחים "העם הפלשטייני" ו"הגדה המערבית", 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הורעת לי את האמור לפמן:

א. בכל פסקה שבמסמך המוסכמה, הביטויים "פלשטיינים" או "העם הפלשטייני"
משמעותם ומובנים, ויפורשו ויובנו על ירך כ"ערבי אדרץ ישראל".
ב. בכל פסקה שבה מופיע הכינוי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלה ישראלי כיהודה
ושומרון.

בכנות,

ג'ימי קרטר



כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובניאדום, והגנה הדרית על אורהים באמצעות הילכי משפט הוגנים.

נסיגת בינויים

בין שלושה עד תשעה חורשים לאחר חתימת חוזה השלום, יוסגו כל הכוחות הישראליים מורה מהקו הנמשך מנוקה שמצוור אל עיריש אל ראמוחמד. על המיקום המדויק של קו זה יוחלט בהסכמה הדרית.

מושב אגואר אל-סאדאת, מושב אגואר אל-סאדאת, נושא הרפובליקה הערבית של מצרים

מנחם בגין, ראש ממשלה ישראלי: בשם ממשלה הרפובליקה הערבית של מצרים;

ועד לחתימתו: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה



מסגרת לכריית חוזה שלום בין מצרים וישראל

כדי להשיג שלום ביניהם, מסכימות ישראל ומצרים לשאה ולתת חותם לב, במטרה לכנות, תוך שלושה חורשים מחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניהם.

מוסכם כי: האתר בו יתנהל המשא ומתן יהיה תחת דגל האומות המאוחדרות, במקום או במקומות שעליים יוסכם באורח הדרי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יהולו בפרטון זה של הסכום בין ישראל ובין מצרים. תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפעול בין שנחיים עד שלוש שנים לאחר שייחם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכם הדרית.

הצדדים הסכימו על העניינים דלקמן: (א) החלתה המלאה של ריבונות מצרים עד לגבול הבינלאומי המוכר בין מצרים ובין ארץישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוינים ישראלים מסיני;

(ג) השימוש בשדרות התעופה שהותירה הישראלים ליד אל-עירש, איתם, עזיזן ואופירה, למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אمنה קונסטנטינופול מי-1888 החלה על כל האומות: מיצרי טיראן ומפרץ-עקבה הם נתיבי מים בין לאומיים, שהוו פתחים לכל האומות לחופש שיט וטישה, בלתי מופרע ובלתי ניתן להתקליה;

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים כמפורט להלן.

הצבת כוחות

א. לא יותר מריביתחה אחת (ממכונת או רגליים) של כוחות מזוינים מצרים תוצב בתוך איזור הנמצא כ-5 קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ-סואץ ותעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדרות ומשטרת אזרחית, המצוירת בנשך קל לביצוע תפקידיו משטרת רגימלים, יוצבו בתחום הנמצא ממערב מגבול הבינלאומי ומפרץ עקבה, שרוחבו משתנה מ-150 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לגבול הבינלאומי יהיו כוחות ישראלים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדרוי חילרגלים, ומשקפי האומות המאוחדרות.

ה. יחידות משמר הגבול, שלא יعلו על שלושה גדרות, יתווסף למשטרת האזרחית לשמורת הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחסום המדויק של האורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשא ומתן לשולם.

יכול שיתקייםו שינויים להתראה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם.

כוחות האומות המאוחדרות יוצבו (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום של כ-20 ק"מ מהים-התיכון והגבול הבינלאומי, ו(ב) באיזור שארם-א-שייר. כדי להבטיח חופש מעבר דרך מצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפנו אלא אם כן אישרה מועצת-הבטחן של האומות המאוחדרות פינוי טיראן; ואמור בהצעעתה פה אחד של חמש החברות הקבועות.

לאחר שייחם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הבניינים, יוכנוו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה. לרבות יחסים דיפלומטיים, יחסין כלכלת ותרבות, שימת קץ להרמות

כל חלקיהן. מטרתם היא להציג שלום ויחסים שכנות טובים. הם מכיריהם כי כדי שהשלום יתמודד, עליו להזכיר את כל אלה שנפגעו באורח העמוק ביותר מן הסכוסן. לפחות הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכונת מעדן להווות בסיס לשלום לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותו האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. שטירה זו, לנגד עיניהם הם הסכימו לפעול כאמור לכאן:

א. יהודיה, שומרון וחבל עזה

1. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערבי ארכ'ישראלי צריכים להשתתף במשא ומתן על פתרון בעית ערבי ארכ'ישראלי על כל היבטייה. כדי להציג מטרה זו צריך שיתנהל משאיומתן בדבר יהודיה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

(א) מצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרכו שלום של הסמכות, בהתחשב בצרבי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לבני יהודיה, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמישה שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה למשבטים, יסנו, עלי' הסדרים אלה, הממשל הצבאי הישראלי ומיניהם האזרחי, לכשתחזור בחירות חופשיות על ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי כדי להחליף את הממשל הצבאי הקיים. כדי לשאותiolחת על פרטיו הסדר המעביר תחמן ממשלת ירדן להצראף למשא ומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשנים אלה צריכים להתחשב בכיאות הן בעיקורן המיגן העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצרבי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בברבה.

(ב) מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדריכם לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת ביהודיה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יוכלו לבבול ערביכם ארכ'ישראליים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערבים ארכ'ישראליים אחרים. כפי שיסכם עליהם באורה הדרי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגידו את סמכותיהם ואחרותה של רשות המינהל העצמי. שיופעל ביהודיה, שומרון, וחבל עזה. תחא נסיגה (withdrawal) של כוחות מזוינים ישראלים ותchia פרישה מוחדרת של הכוחות הישראלים שישארו לאורי בטחון שיפורטו. ההסכם יוכל גם יוכלו לכלול אורחים ירדיים. נספ' לבך, בוחות ישראלים וירדיים ישתתפו בסিורים משותפים ובأيوش עמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

(ג) כאשר תיכון ותיכון רשות המינהל העצמי (מושעה מינהלית) ביהודיה, שומרון וחבל עזה תחול תקופת המעבר של חמישה שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יותר ממשך השנה השלישי לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משאיומתן כדי לקבוע את המועד הסופי של יהודיה, שומרון וחבל עזה ואת היחס ביןיהם ובין שכיניהם, וכך לכՐות חווה שלום בין ישראל ובין ירדן, ואת עד לסיומה של תקופת המעבר. משאיומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודיה, שומרון, וחבל עזה. יבונסו שתי ועדות נפרדות. אך במרוחיתם, שיופיעין עלי' יידוי שיתוף פעולה בקידום החפותה בכלכלת, בשמורת יציבות ובחבחתה בטחון.

הממשלה המוגברת על-ידי מערך של יהודים שלום ועל-ידי שיתוף פעולה בין אומות הנהנות מיחסים גורמיים. נספ' לבך, בהתאם לתנאי חוו שלום, יכולם הצדים, על בסיס של הדידות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדם כגון אורות מפורזים, אורות של הגבולות על כל נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחות בירלאומים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יתבכسط על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע, בין שאר עניות, את מיקומם של הגבולות ואת אופיהם של הסדרי הבטחון. הפתiran שנבען בין המשאיומתן חייב להכיר גם בזכויות החוקיות של ערבי ארכ'ישראלי וביצריכם הצדיקים.

בדרך זו ישתחפו ערבי ארכ'ישראלי בקביעת עתידם הם באמצעות:

- (1) המשאיומתן בין מצרים, ישראל, ירדן, ונציגי התושבים של יהודיה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המועד הסופי של יהודיה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים, עד לסיומה של תקופת המעבר.

מסגרת שלום במזרח התיכון שהוסכם עליה במחנה דוד

מוחמד אנוואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של ארצות הברית, במחנה דוד, מן ה-5 בספטמבר עד 20 בספטמבר 1978, והסכימו על המוסכמה דלקמן לשולם במזרח התיכון. הם מומינים עדרים אחרים לסכום הערבי-ישראלי להצראף אליה.

הקדמה

החתירה לשולם במזרח התיכון חייבה להיות מוגנית על-ידי האמור לכאן:

- הבסיס המוסכם להסוך בדריכו של הסכום בין ישראל ובין שכנותיה היא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקייה.

- לאחר ארבע מלחמות במשך 35 שנה, וחרף מאמציו אנוש נמרצים, המזרח-ההיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לדעת של שלוש דתות גודלות, עדין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון ערגום לשולם, כך שניתן יהא להסביר את משאבי האיזור הנרחבים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקו שלום וכדי שאירור זה יוכל להיות דוגמא לדוקרים ולשיתוף פעולה בין אומות.
- היום ההיסטורי של הנשיא סאדאת בבירושלים, ובكل הפנים שערכו לו הכנסת, הממשל ועמה של ישראל, וביקור הגולמי של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, העוזה שלם שהעלו שני המהיגים, וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמו שתי הארץות את עוזרי השלחיות הללו, יצרו הוומנות חסרת תקדים לשולם שאן להחמיר את נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.

- הוראות מגילת האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והLAGIIMOT הבינלאומיים מספקים עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.

- כדי להשיג מערכת של יהודים שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דריש משאיומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולתת עמה על שלום ובטחון, לשם ביצועם של כל הוראות והעקרונות שבחחלהות 242 ו-338.

- השלום דורש ביבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמותה המודנית של כל מדינה באיזור ואחת זכותה לחזות בשולם בחורק גבולות בטוחים ומוגרים, חופשיות מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקרה מטה זו עשויה לחשוף תנועה לקרויה עין חדש של התפקידים במזרח התיכון, שיופיעין עלי' יידוי שיתוף פעולה בקידום החפותה בכלכלת, בשמורת יציבות ובחבחתה בטחון.

- הבטחון מוגבר על-ידי מערכת של יהודים שלום ועל-ידי שיתוף פעולה בין אומות הנהנות מיחסים גורמיים. נספ' לבך, בהתאם לתנאי חוו שלום, יכולם הצדים, על בסיס של הדידות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדם כגון אורות מפורזים, אורות של הגבולות על כל נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחות בירלאומים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יתבכسط על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון 242. המשא ומתן יקבע, בין שחר עניות, את מיקומם כי הנם מועלמים.

מסגרת

בבאים את הגורמים הללו, נחושים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מكيف ובריקימה, במזרח התיכון על ידי חתימתם של חוזה שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על-

ההוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתחאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות
במסגרת זו.

מוחמד אנוואר אל-סאדרת
נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים
מצרים

מנחם בגין
ראש ממשלה ישראלי
ישראל

ועד לחתימתה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של ארצות הברית

**נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242
מי-22 בנובמבר 1967. אומץ פה אחד במושבה ה-1382.**

מועצה הבטחון,
בاهיבעה את דאגתה המתמדת למצוות החמור במורח התיכון,
בהתעימה כי אין להסכים לרכישת שטח על-ירדי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צדוק ובר-
קיימה שבו כל מדינה באיזור תוכל לחוות בטחון,
בהוספה להטעים כי כל המדינות החברות, בקבלן את מגילת האומות המאוחדות, נתלו על עצמן
התחייבות לפעול בהתאם לסעיף 2 של המגילה.

1. מארשת כי מימוש של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צדוק וב-קיימה במורה-
התיכון, שעליו לכלול את החלותם של שני העקרונות דלקמן:

(1) נסיגת של בוחות מזוינים ישראלים משטחים שנכבשו בסכום האחרון;
(2) שימנת קץ לכל טענות לוחמה או מעבי לוחמה וכיבוד ריבונותה. שלמותה הטיטוריאלית
ועצמאותה המדינית של כל מדינה באיזור, וזאת לחוות בשלום. בתוך גבולות בטוחים
ומוגרים. חופשיות מאויומים או מעשיים של שימוש בכוח;

2. מוסיפה ומארשת את הצורן
(א) לעروب לחופש השיט ודרך נתיבי מים בין-לאומיים באיזור;
(ב) להציג יושב צדוק של בית הפליטים;

(ג) לעروب לאירועי בשטחה של כל מדינה באיזור ולעצמאותה המדינית על-ידי אמצעים
הគולמים כינונו של אורירים מפורזים;

3. מבקשת מנת המוכר הכללי, למנות נציג מיוחד אשר יצא למורה-התיכון. לבונן ולקיים מגעים
עם המדינות הנוגעות בדרך כדי לקדם הסכם ולסייע לאמצעים להשגת הסדר מוסכם בראבי שלום
בהתאם להוראותיהם ולעקרונותיה של החלטה זו;

4. מבקשת מנת המוכר הכללי לדוח למועצה הבטחון על ההתקדמות שבאמצעי הנציג המוחדר
בכל הקדום האפשרי.

(2) הגשת הסכמתם להצעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבר-
זה.

(3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבר-זה להחליט כיצד
יקימו מינהל עצמי באופן המתישב עם הוראות ההסכם אשר להם.

(4) השתתפותם, כאמור לעיל, בעבודה של הוועדה הנושאת ונונחתה בדבר חווה השלום
בין ישראל ובין ירדן.

2. ינקטו כל הצדדים הדורשים וייעשו כל הסדרים כדי להבטיח את בטחונן של ישראל
ושכנותיה במסך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לשינוי בהבטחת בטחון סאטור חכון רשות המנהל
העצמי כוח ממשלה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחבר-זה. המשטרה תקיים
קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראליים, ירדניים ומצרים שיתמנו לבך.

3. במסך תקופת המעבר יהו נציגון של מצרים, ישראל, ירדן ורשויות המינהל העצמי וערda
מתמדת. כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להבנטם של בני-אדם שעובדו את יהודה,
שומרון וחבר-זה ב-1967. ייחר עם אמצעים נוחוצים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואייסר. ערda זו תוכל
גם לטפל בנושאים אחרים בעלי עניין מסוית.

4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם
ביצוע מהירות, צדק וקבוע של הפתרון לבניית הפליטים.

ב. מצרים – ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להזקק לאו לשימוש בכוח כדי לישב חילוקי דעת. כל
חילוקי דעת יושבו באמצעותם. בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.

2. כדי להציג שלום בוניהם, מוסכמים הצדדים לשאת ולהת חתום לב. במתירה להחתום תוך שלושה
חודשים מחתימת מסגרת זו, על חווה שלום שלם בוניהם; והם מזמינים את הצדדים להסכם לסכון
לפתוח בעת ובעונה אחת במשאי-ומתן, ולהחותם על חוו שלום דומים. במתירה להציג שלום כולל
באיזור. המוסגרת להתייחס חוות שלם בון מצרים ובין ישראל תנחה את המשאי-ומתן לשולם בוניהם.
הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחביבותיהם לפי החווה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מעהירות כי העקרונות וההוראות המתוירים להן צורך שיחולו על חוות
השלום בין ישראל ובין כל אחת משבנותיה – מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.

2. החתומים יוכנו ביניהם מערכות יחסים שכן נורמליות לגבי מדיניות השירותים בשלום האחת עם
ולחנה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות.

הצדדים שיש לנוקטם לעניין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה

(ב) ביטול חרם כלכלי

(ג) מתן ערכות לכר כי בתחום שיפוטם יהיה אוורחותם של הצדדים האחים מן ההגנה של
הlico משפט הוגנים.

3. החתומים צריכים לברוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוות שלום סופיים. כדי לתרום
לאוירת השלים. שיתוף הפעולה והידידות. שהוא מתרחם המשותפת.

4. ניתן להקים ועדות-תביעות. לשם יישוב הדרי של כל תביעות בסופיות.

5. ארצות-הברית תוזמן להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופן ביצועם של ההסכמים
ועיבורו של לוח הזמנים להזאה לאפואל של התחביבות הצדדים.

6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תתבקש להמודר בחוו שלום ולהבטיח כי לא יפרואת
הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חוות השלים. ולהבטיח כי

חילופי מכתבים בין נשיא ארצות-הברית, ראש ממשלה ישראלי ונשיא מצרים

מכתב ראש ממשלה ישראלי מנחם בגין אל נשיא ארצות הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אגיש הצעה לפני בית המשפט של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלת דלקמן:

אם יוסכם במשרף המשא ומתן לכריחת שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים הקיימים ועומדים, האם הגך بعد הוצאתם של המתישבים הישראלים משטחי טני הצפון והדרומיים, או שאתה بعد השארותם של המתישבים הנוצרים בשטחים אלה.

ההצעה, אדוני הנשיא, על שאלת זו תחא חופשיה לחולוטן מן המשמעות המפלגתית הפרלמנטרית הרגילה, כך שפוך על פי שהקואלייציה נתמכה עתה על ידי סד מרגנו, כל חבר בנסת, כפי שהוא מאמין, הן מספלי הממשלה והן מספלי האופוזיציה. יוכל להציג בהתאם למעפונו.

בכנות,

מנחם בגין

מחבב העברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר אל נשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.78:

אדוני הנשיא,

אני מעבור בזאת העתק מכתב אליו מאות ראי שרים מהממשלה בגין, המפרט כיצד הוא מציע להציג את שאלת ישובי טני לפני הכנסת לשם החלטתה.

בקשר לכך, אני מבין ממכברך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתישבים הישראלים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפעול של חווה השלום היא דרישת מוקדמת לכל משה וממן בדבר חווה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאות ראי שרים מהממשלה בגין

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת אל נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.78:

אדוני הנשיא,

בקשר למסגרת להסדר בסיני, העומדת להחתם היום, הייתי רוצה לשוב ולאשר את עמדתך של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי היישובים:

נוסף החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 338.

אומץ על ידי מועצת הבטחון במושבה הי-747, ביום 21 ו-22 באוקטובר 1973.

מועצה הבטחון, 1. קוראת לכל הצדדים להחינה הקימת לחדר מל כל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא לאחר מר' 120 שעות לאחר רגע אימוץה של החלטה זו, בעמדות שאוthon הם תופסים עתה;

2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחילה מיד לאחר הפסקת האש בвиיזוע החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חיל;

3. מחייבת כי מיד ובעת ובוונה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדרך, בהתאם נאותה, שמטרתו לבנות שלום צורק ובר-קיימא במזרח התיכון.



מספר שווה של חברים ערבים וישראלים. יכולה לפוך על ביצוע של פעילות אלה. בדרך זו תהה העיר בלתי מחולקת.

בכנות,
מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב ראש ממשלה ישראלי מנהם בגין לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני מתכבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאמור:

"המשפט, השיפוט והמיןיל של המדינה יחולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה קבעה בצו". על יסוד חוק זה נתנה ממשלה ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הנה עיר אחת, שאינה ניתנת לחולקה. בירת מדינת ישראל.

בכנות,

מנחם בגין

מכתב נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לנשיא מצרים אנואר אל סאדאת, 22.9.1978:

אדוני הנשיא,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרש את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר העתק מאותו מכתב אל ראש הממשלה בגין, ליריעתו.

עمرת ארצות הברית לגבי ירושלים נשאה כפי שהצהירו עליה השגריר גולדברג בעצרת הכלילית של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, במועדצת הבטחון של האומות המאוחדרות, ביום 1 ביולי 1969.

בכנות,

ג'ימי קרטר

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר, לגבי התchieבות מצרים לנחל מ�ם על יהודה ושומרון גם ללא הצטרפות ירדן למשא ומתן, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשולם במורה התקון" אני פונה אליך במכתב זה, כדי להודיע על עמדת הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של הסדר הכלול.

כדי להבטיח את ביצוען של הוראות הקשורות בגדה המערבית ובעה, כדי להגן על הזכויות הלגיטימיות של העם הפלסטיני,ఈ מצרים מוכנה ליטול על עצמה את התפקיד הערבי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התיעצויות עם ירדן ונציגי העם הפלסטיני.

בכנות,
מוחמד אנואר אל סאדאת

1. כל המתישבים הישראלים חווים להיות מפונים מסני בהתחום ללוח זמנים תוך התקופה שפורטה לשם הצעתו אל הפועל של חווה שלום.

2. הסכמתם של ממשלה ישראל ושל מוסדותיה החוקתיים לעיקרן יסודי והוא אופיה דרישת מוקדמת לפתחתו של משא ומתן לשולם לשם בריתתו של חווה שלום.

3. אם לא ת מלא ישראל אחריו התchieבות זו, תהא "המסגרת" בטלה וחסרת תוקף.

בכנות,

מוחמד אנואר אל סאדאת

מכתב העברה של נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלה ישראלי בגין, 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

קיבחתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המתאר כיצד הנך מתכוון להניח את שאלת עתידם של היישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת, לשם החלטה. לוט העתק מכתבך של הנשיא סאדאת בנושא זה.

בכנות,

ג'ימי קרטר

לוט: מכתב מאת הנשיא סאדאת

מכתב נשיא מצרים אנואר אל סאדאת לנשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, 17.9.1978:

אדוני הנשיא,

אני כותב לך כדי לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:
1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדה המערבית. יש לבכד ולהסביר זכויות ערביות חוקיות והיסטוריות בעיר.

2. ירושלים הערבית צריכה להיות בראונות ערבית.

3. התושבים הפלשינים של ירושלים הערבית זכאים להשתמש בזכויותיהם הלאומיות הלגיטימיות, בהיותם חלק מן העם הפלסטיני בגדה המערבית.

4. יש להחיל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבטחון השויות לעניין, ובמיוחד החלטה 242 ו-267. כל העדים שנ��תו ישראל כדי לשנות את מעמדה של העיר הם אין ואפס ווש לבטלים.

5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים להגנות מחופש הפולחן והזכות לבקר במקומות הקדושים, ולענור אליהם, בלי הבחנה או הפליה.

6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגיה.

7. פעילויות חינניות בעיר צרכות להיות בלתי מחולקות, ומועצה עירונית משותפת המורכבת

מכהב נשיא ארצוה-הברית ג'ימי קרטר לראש ממשלה ישראלי מנחם בגין על הגדרת המונחים "העם הפלשטיינאי" ו"הגדה המערבית", 22.9.1978:

אדוני ראש הממשלה,

אני מאשר בזאת כי הורעת לי את האמור لكمן:

א. בכל פסקה שבמסמך המסגרת המוסכם, היבטים "פלשטיינים" או "העם הפלשטיינאי" מפורטים ומובנים, ויפורשו ויובנו על ירך כ"ערבי הארץ ישראל".
ב. בכל פסקה שבה מופיע הכתוי "גדה מערבית", הוא מובן ויובן על ידי ממשלה ישראלי ביהורה ושומרון.

בכנות,
ג'ימי קרטר



קווי היסוד של חכניות הממשלה

במרכז פעולתה של ממשלה האתורות תלאומית המתייצבת לפני הכנסות
ונאות-עשרה יעמדו המשיכו הבהרות:

א. (א) הכרת אדרות הגורל ושותפות המאבק לקיומו של העם
היהודי במלדתו ובתפוצות הגולה;

(ב) הוודה ביצירתה הנזאים החברתיים, הכלכליים ותרבותניים
להגשה ייעודית ומרכזי של מדיניות ישראל - קיבוץ
గלויות העם היהודי במלדתו;

(ג) החשת העליה מכל הארץ, עידוד העליה מארצאות הרוזה,
ומערכה חמוצה במאץ להציג יהודים נרדיים, להביאם
לחוף מטבחית ולמש את זכותם לעלות ארעה.

ב. יעוזה המדריכית והרכזית של הממשלה בחקופת דם:
הטיש חיליק ושלוט באזרור והרחבו, כיסום השלום עם מצרים
ויציאת צהיל מלכונן תוך הבשתו שלום יישובי הצפון.

ג. (א) הממשלה מענה למן טינפו יחס ידידות וקשרי-גומליין
בין ישראל לבין כל מדינה שורחת שלום;

(ב) הממשלה תושיף לשדור על העמק יחס הידידות וההבנה
השוררים בין ארץ-הברית לישראל;

(ג) הממשלה מענה לחידוש היוסדים הריפולומטיים עם
ברית-המועצות ועם מדינות באסיה, באפריקה
ובאמריקה-ה לטינית שנתקנו יחסיהן עם מדינת ישראל.

ה. מוויבויות הורץ והבטחה של ישראל תהיה מכונה לביטחון
עצמותה של מדינה, חזוק בתווצה וכינונו שלום עם כל
שכנותיה.

./. הממשלה

הממשלה חשkdir על הגברת עוצמתו של צהיל, כוח הרוחתו וכושר עמייתו מול כל איום צבאי, ווחפעל בחקיפות נגד הטrror מכל מקור שהוא.

ירושלים השלמה בירת ישראל הנצחית היא עיר אותם בריבונות ישראל שאיינה ביחס לחלוקת; לכל בני הדותם תימשך ותובטה, חמיר גישה חופשית אל המקומות המקודשים להם וחופש הפולון.

הממשלה Zuspi להעמיד את שזירת השלים בראש דאגתה ולא חסורה כל מעמץ לקיום את השלים.

הממשלה חפעל לקידומם ולחיזוקם של היחסים ההדריים עם מצרים על-פי חזזה-השלום.

הממשלה תקרא למקרים מלא חלקה בחוזה-השלום עם ישראל ולהעניק לו משמעות ותוכן כפי שעולה מרוחו של החוזה ומכוונות העדדים החותמים עליו, לרבות חידוש מלא של הייצוג והקשרית הדיפלומטיים בין שתי המדינות.

הממשלה חפעל להמשך חיליך שלום על-פי ומסגרת שלום במצרים-המלחון שהוטכם עלייה בקמף-דיידייד ולחידוש המשא-ו-מתן לכינור האוטוביומיה המלהה לתושבים הערבים ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה.

ישראל תקרא לירדן לפתוח במשא-ו-מתן שלום כדי להביאו לפתיות רף חדש באזרע, למען פריחתו ושיגשוגו. הממשלה ישראל תדרן בהצעה שירדן חילה במשא-ו-מתן.
ערבי.

11. ערבי יהודיה, שומרון וחל-עזה ישחפו בקביעות עתידם
כאמור בהסכם קמף-ריילויר.

12. ישראל חנוך לתקומת מדינה פלשתינאית נוספת בחבל-עזה ובשטוח
שבין ישראל לירדן.

13. ישראל לא תישא ולא תחן עם אש"ף.

14. במשך חקופת כהונתה של ממשלה האזרחות לא יחול שינוי
בריבונותם ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה, אלא בהסתמכת
המערך והליך.

15. (א) יובטח קיומם ופיתוחם של היישובים שהוקמו
על-ידי ממשלה ישראל ועל היקף פיתוחם יווחלט בממשלה;

(ב) 6 ~ 5 יישובים יוקמו תוך שנה. קביעות
שמותיהם תיעשה בהסכמה הדדית תוך שבוע מעת
הקמת הממשלה;

(ג) ביצוע החלטות של ממשלה קודמות על הקמת יישובים
שטרם הוקמו ושמותיהם יפורטו בראשיתה שצורף
תוך שבוע מעת הקמת הממשלה; יהיה בשנים
של אחר-כך, במועדיט שחיקב ממשלה האזרחות הלאומית
במליאה;

(ד) הקמת יישובים חדשים תהיה טעונה אישור רוב שר
הממשלה.

/הממשלה

16. הממשלה חעשה כל אשר דרוש להבטיח את שלום הגליל.
ייקבעו סידורי בטחון אשר יאפשרו חרצתה צה"ל מלביבו, תוך פרק זמן קצר שיגור עלי-ידי הממשלה.

17. מטריות הכלכלי-חברתיות פעול:

(א) להקטנת חלקה הכלכלית של המרינה עלי-ידי הפחתת הגרעון במאזן המשלומים, גידול הייצור ומצומצם הייבוא;

(ב) ליציבות המשק עלי-ידי בלימת האינפלציה;

(ג) לחישוש צמיחה המשק תוך קיום תעסוקה מלאה;
(ד) לשינוי מבנה המשק עלי-ידי הגדרת שCOPE הייצור והיצוא וביסוסם והקטנת חלקם של השירותים הציבוריים והמינלאים;

(ה) לעידוד של אזרחי ההתיישבות ברוחבי הארץ וערבי הפיתוח ולהרחבה, לחלוקת צורכת של הנט בין חלקי הציבור ולקיים תקין של מערכות החינוך, ובריות והדרור.

18. לשם השגת יעדים אלה פועל הממשלה:

(א) להקטנת ההוצאה והצריכה הציבורית-האזורית
והבטחונית - ובלימת הצריכה הפרטית;

(ב) להשתתף הסכם כלכלי-חברתי עם הסתדרות, המעסיקים
ושאר גורמי המשק;

(ג) לעידוד החסכו הלאומי לצורתו, באמצעות חיזוק האמון בו וקיים המתייבשות הממשלה, בהתאם לחוק שנתקבל בכנסת בİŞׁנושא זה; /ליקידומו.

(ד) לקידומו ולפיתוחו של שוק ההון תוך הקטנה הדרגתית של חלק הממשלה בו;

(ה) לרפורמה במיסוי לטר עידוד המפוקה, להעמקת הגביה וחלוקת צודקת של נט המשים;

(ו) לחמיכות במוצריו היסודי שיבטיחו זמפה סדרה ויישמו כמכשיר להכונת החקלאות תוך חתירה לשיעור קבוע של חמיכות ומחרר לצרכן;

~~הנחייג זה, אך יציבותו יבטיח ערך עובד שנד מינימום הצמוד לשכר הממוצע במשק;~~

(ז) לחקיקת חוק משפחות ברוכות ילדיים.

19. הממשלה פעיל; ..

(א) ליעול ולהרחבה תשתית השירותים הטכנולוגיים לפיתוח התעשייה, לריבוי ההשקעות ולהקמת מפעלים תעשייתי-סוציאליים;

(ב) לביסוט החקלאות ולהרחבה ייצואה;

(ג) לעידוד המתיירות הבכנתה ותיירות הפנים;

(ד) לקיום מוגנות שכון והכוונה לקליטת בעליirs חרדים, לרינוים של זוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדיים;

(ה) לבניית זירות להשכלה מדעי-טכנולוגית סביבתית, במיוחד לזוגות צעירים ומשפחות ברוכות ילדיים;

(ו) להרחבות והעמקה מפעל שיקום השכונות.

20. הממשלה פעיל למגעה ירידת ולהזרמת למולכת של האזרחים שעזבוה.

./הממשלה

21. הממשלה חפאל לחמש פיתוחו של המיגזר הערבי וחרדי, ולחשלאה אגדות-פדרטיות פוליטיות ערביות וארכיזיסטיות פדי לאפשר דערתי גדי עט אגדות-פדרטיות,

22. ייעשו נאצ'רים מירוחים לקליטה ומשכילים מבין בני המיעוטים, בשירות המדינה ובמוסדות ציבור שונים, כדי לקרט את שיחכם באחריות, מלכתיות וציבורית.

23. הממשלה תברוק את כושת ההקדשים המוסלמים.

24. יישמו עירון ובשלות לאומי על הקרן, מקום ועדות-שרים לדון על מקרים חריגים.

25. החלטה על מכירת נכסים עסקיים שבבעלות המדינה תחבל על-ידי הממשלה.

26. המדיניות הכלכלית והחברתית מושתת על חכמת כוללת שטובה לידענות הכננת והציבור, וחופעל במתחם ובעקבות לה衰ת יעריה.

27. (א) הממשלה תמשיך לפעול להבטחת שווי זכויות מלא לכל התושבים ללא הבדל דם, גזע, לאום, מין או עדה;

(ב) הממשלה תיזום חוקת חוק נגד הסנה גזענית, בגין להוראות החוק הקיימות בעניין זה.

28. הממשלה תברוק אפשרויות של ביצוע רפורמה בשלטון ומקומי; תיכון חלקם ותקידם וסתמיות בין השלטון המרכזי ומקומי; ייקבעו סדרי מימון וייבחו מקורות-ה Tài מון שיבטיו פעולה תקינה של השלטון המקומי.

/הממשלה

- (א) הממשלה חפעל לעקירת המשפט והאלימות ולהחרמת ההכרה
בבעלוניות שלטונו החקוק;

(ב) יוגבר כושרה של המשטרה להילחם בפשיעה על כל גילויה.

30. אחורות העם וחמי חברה מתקנים מחיבבים טיפולו סובלנות הרדית
וחופש מצפון ועדת. הממשלה חמנע כל כפיה דתית
זגטי-דרת מאידה צד שהוא; חבטיה צרכי הדת הציבוריים
באמצעות המרינה; מקיים חופש דת ומצפון לכל העדות
אל-יהודים ו廟פק על חשבון המדינה את צרכיה הדתיים,
וחבטיה חינוך דתי לכל הילדים שהוריהם רוצים בכך.

13. יישמר הסטטוס-קורו במודיניה בענין דם.

323. החיבור יושתת על ערכי הנצח של עם ישראל.

55. הממשלה תקיים אם כל התחייבו הבינלאומיות של

דינה ישראל.